บรรณานุกรม

หนังสือ

ชมเพลิน จันทร์เรืองเพ็ญ , รัตนา สายคณิต , กัลยา บุณยเกียรติ , จินดารัตน์ เทพัย , วราภรณ์ ปัญญาวดี , ศิริมานะ สาตมัย. พันธนาการน้ำมัน : หนทางหลุดพ้น โครงการทำหนังสือเพื่อเผยแพร่ข้อเท็จจริงในสังคมไทย กรุงเทพฯ : บริษัท พิทักษ์ประชา จำกัด , กุมภาพันธ์ 2524

ประเสริฐ วัตราเศรษฐ. การค้าของไทยกับกลุ่มประเทศอาเซียน การพิจารณารูปแบบทางการค้า และวิเคราะห์พฤติกรรมการส่งออก กรุงเทพฯ : รายงานผลการวิจัย หมายเลข 27 คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ , ตุลาคม 2523

บทความ

เกียรติคุณ ชาติประเสริฐ. "อาเซียน ลำดับเหตุการณ์สำคัญ" เอเชียปริทัศน์ ปีที่ 3 ฉบับที่ 2 เมษายน 2525

ฐากูร พานิช. "ความร่วมมือทางเศรษฐกิจของอาเซียนและรูปทางในอนาคต" เอเชียปริทัศน์ ปีที่ 3 ฉบับที่ 2 เมษายน 2525

ฐากูร พานิช. "ความสัมพันธ์ระหว่างอาเซียนกับคู่เจรจา ประเด็นสำคัญในความร่วมมือทางเศรษฐกิจ" สราญรมย์ ฉบับที่ระลึก ปีที่ 33 10 กุมภาพันธ์ 2526

เชษ บุนนาค. "ประเทศไทยและอาเซียน" สราญรมย์ ฉบับที่ระลึก ปีที่ 33 10 กุมภาพันธ์ 2526

ชีระ นุชเปี่ยม. "อาเซียน : แนวคิดว่าด้วยความร่วมมือระดับภูมิภาค" เอเชียปริทัศน์ ปีที่ 3 ฉบับที่ 2 เมษายน 2525

ประชา คุณะเกษม. เลขาธิการอาเซียนแห่งประเทศไทย "ไทย/อาเซียน กับความร่วมมือในภูมิภาค" ในโอกาสการสัมนาเรื่องบทบาทของกระทรวงการต่างประเทศในด้านความมั่นคงและการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ จัดโดยสถาบันการต่าง

ประเทศ กระทรวงการต่างประเทศ วังสราญรมย์ 14 กุมภาพันธ์ 2526

ปรีดา วิบูลย์สวัสดิ์ และกฤษณพงศ์ กีรติกร. "ความร่วมมือในการพัฒนาพลังงานของประเทศอาเซียน" เอกสารประกอบการประชุมทางวิชาการ New International Economic Order (NIEO, Work Shop Series) ครั้งที่ 6 เรื่อง "ความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจระหว่างไทยกับประเทศอาเซียนอื่นๆ" จัดโดยคณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ วันที่ 24 พฤศจิกายน 2523

นนัสพาสน์ จูโต อธิบดีกรมเศรษฐกิจ. "บทบาทของกระทรวงการต่างประเทศในการพัฒนาเศรษฐกิจ" ในโอกาสการสัมมนาเรื่อง "บทบาทของกระทรวงการต่างประเทศในด้านความมั่นคงและการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ" จัดโดยสถาบันการต่างประเทศ กระทรวงการต่างประเทศ วังสราญรมย์ วันที่ 14 กุมภาพันธ์ 2526

รณรงค์ นพคุณ สำนักงานอาเซียนแห่งประเทศไทย. "การสำรองอาหารอาเซียน ต้นแบบการสำรองอาหารระหว่างประเทศ" สราญรมย์ ฉบับที่ระลึก ปีที่ 33 10 กุมภาพันธ์ 2526

วินิตา คุตรเจพย์. "บทบาทของอาเซียนกับความมั่นคงของไทย : ศึกษาความพยายามของอาเซียนที่จะแก้ไขปัญหากัมพูชา" เอเชียปริทัศน์ ปีที่ 3 ฉบับที่ 2 เมษายน 2525

สงคราม ธรรมเกษร. "ความร่วมมือทางอุตสาหกรรมระหว่างอาเซียน" เอกสารประกอบการประชุมทางวิชาการ New International Economic Order (NIEO, Work Shop Series) ครั้งที่ 6 เรื่อง "ความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจระหว่างไทยกับประเทศอาเซียนอื่นๆ" จัดโดยคณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ วันที่ 24 พฤศจิกายน 2523

สมเกียรติ อรีย์ปรัชญา. "สินค้าโภคภัณฑ์ยั่งยืน" สราญรมย์ ฉบับที่ระลึก ปีที่ 33 10 กุมภาพันธ์ 2526

ชวชาย ปริยวัต. "ไทยได้อะไรจากความร่วมมือทางอุตสาหกรรมของอาเซียน" สุราษฎร์ธานี ฉบับที่ระลึก ปีที่ 3: 10 กุมภาพันธ์ 2526

สมพร มาลุพงศ์พันธ์. "งานสำรองเพื่อความมั่นคงในเรื่องอาหารของอาเซียน" เอกสารประกอบการประชุมทางวิชาการ New International Economic Order (NIEO, Work Shop Series) ครั้งที่ 6 เรื่อง "ความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจระหว่างไทยกับประเทศอาเซียนอื่นๆ" จัดโดยคณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ วันที่ 24 พฤศจิกายน 2523

สิทธิ เศวกศิลา , พล.อ.อ. สุนทรจนเนื่องในโอกาสเปิดการสัมนาเรื่อง "บทบาทของกระทรวงการต่างประเทศในด้านความมั่นคงและการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ" จัดโดยสถาบันการต่างประเทศ กระทรวงการต่างประเทศ วังสราญรมย์ วันที่ 14 กุมภาพันธ์ 2526

เอนก เหล่าวงศ์เสนีย์ , ปราณี สายหิรัญ , สมชัย จรัสสมบูรณ์. "อาเซียนในความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ" จุลสารเพื่องพลังเหตุการณ์ปัจจุบัน ลำดับที่ 66 ธันวาคม 2526

วิทยานิพนธ์

มาลินดา มนูญสัย "ความร่วมมือทางเศรษฐกิจภายใต้อาเซียน : การค้าระดับภูมิภาค" วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรบัณฑิต คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พ.ศ. 2524

วัชรินทร์ ยงกิริ "ความร่วมมือทางเศรษฐกิจระหว่างสมาคมประชาชาติเอเชียตะวันออกเฉียงใต้กับประเทศญี่ปุ่น" วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชาความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พ.ศ. 2524

วารสาร

"ข่าวจตุรัส" ปีที่ 1 ฉบับที่ 15 จันทร์ที่ 12 ธันวาคม 2524

"ข่าวจตุรัส" ปีที่ 2 ฉบับที่ 78 จันทร์ที่ 22 มีนาคม 2526

"ข่าวจตุรัส" ปีที่ 2 ฉบับที่ 79 จันทร์ที่ 4 เมษายน 2526

"ข่าวจตุรัส" ปีที่ 2 ฉบับที่ 81 จันทร์ที่ 18 เมษายน 2526

"วารสารเศรษฐกิจ" ปีที่ 9 เล่ม 5 พฤษภาคม 2520

"สยามรัฐสัปดาหวิจารณ์" ปีที่ 29 ฉบับที่ 18 วันอาทิตย์ที่ 24 ตุลาคม 2525

รายงานประจำปี

การค้าระหว่างประเทศและข้อมูลทางเศรษฐกิจที่สำคัญของประเทศไทย พ.ศ. 2524 จัดทำโดยกรมเศรษฐกิจการพาณิชย์ กระทรวงพาณิชย์ สิงหาคม 2525

รายงานน้ำมันของประเทศไทย 2524 - 2525 จัดทำโดยฝ่ายเศรษฐกิจพลังงาน กองควบคุมและส่งเสริมพลังงาน สำนักงานพลังงานแห่งชาติ กระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและการพลังงาน พ.ศ. 2525

รายงานภาวะสินค้าเกษตรที่สำคัญ 2524 จัดทำโดยส่วนการเกษตร ฝ่ายวิชาการและวางแผนธนาคารกรุงไทย จำกัด มิถุนายน 2525

รายงานภาวะสินค้าเกษตรที่สำคัญในรอบปี 2524 จัดทำโดยหน่วยการเกษตร ฝ่ายวิชาการ ธนาคารแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2525

เอกสารราชการ

การต่างประเทศ, กระทรวง. สำนักงานอาเซียนแห่งประเทศไทย. "ปฏิญญาว่าด้วยความสมานฉันท์แห่งอาเซียน"

_____. สำนักงานอาเซียนแห่งประเทศไทย."ปฏิญญาสมาคมแห่งประชาชาติเอเชียตะวันออกเฉียงใต้."

_____. สำนักงานอาเซียนแห่งประเทศไทย."ข้อตกลงเรื่องการสำรองเพื่อความมั่นคงด้านอาหารของอาเซียน"

_____. สำนักงานอาเซียนแห่งประเทศไทย. "สมาคมประชาชาติเอเชียตะวันออกเฉียงใต้."

_____. สำนักงานอาเซียนแห่งประเทศไทย. "ความตกลงว่าด้วยการสำรองเพื่อความมั่นคงในด้านอาหารของอาเซียน." 24 ธันวาคม 2523

_____. สำนักงานอาเซียนแห่งประเทศไทย. "มติของคณะกรรมการอาเซียนว่าด้วยอาหาร การเกษตร และป่าไม้ ครั้งที่ 7 เกี่ยวกับการสำรองเพื่อความมั่นคงด้านอาหารของอาเซียน" วันที่ 10 กันยายน 2523

_____. สำนักงานอาเซียนแห่งประเทศไทย. "รายงานการประชุมคณะกรรมการบริหารการสำรองเพื่อความมั่นคงด้านอาหารของอาเซียน ครั้งที่ 1"

_____. สำนักงานอาเซียนแห่งประเทศไทย. "สรุปผลการประชุมคณะกรรมการว่าด้วยการสำรองเพื่อความมั่นคงด้านอาหารของอาเซียน" วันที่ 6 พฤศจิกายน 2523

_____. สำนักงานอาเซียนแห่งประเทศไทย. "รายงานผลการประชุมคณะกรรมการแห่งชาติของแอสโคป และการประชุมประจำปีของคณะมนตรีแอสโคป ครั้งที่ 6 ณ ยอร์กยาการ์ตา" วันที่ 17 พฤศจิกายน 2523

_____. สำนักงานอาเซียนแห่งประเทศไทย. "การประชุมคณะกรรมการแห่งชาติของแอสโคป สมัยที่ 13 สิงคโปร์ 24 - 25 สิงหาคม 1981"

_____. สำนักงานอาเซียนแห่งประเทศไทย. "การประชุมเตรียมการของฝ่ายไทยสำหรับการประชุมคณะกรรมการอาเซียนว่าด้วยอาหาร เกษตร และป่าไม้ ครั้งที่ 9" วันที่ 12 พฤศจิกายน 2524

_____. สำนักงานอาเซียนแห่งประเทศไทย. "การสำรองเพื่อความมั่นคงทางด้านอาหารของอาเซียน" วันที่ 7 ธันวาคม 2524

_____. สำนักงานอาเซียนแห่งประเทศไทย. "สรุปความเป็นมาเรื่องการสำรองเพื่อความมั่นคงด้านพลังงาน" วันที่ 28 ธันวาคม 2524

_____. สำนักงานอาเซียนแห่งประเทศไทย. "สรุปการประชุมรัฐมนตรีเศรษฐกิจอาเซียนว่าด้วยการร่วมมือด้านพลังงาน" มกราคม 2525

_____. สำนักงานอาเซียนแห่งประเทศไทย. "การประชุมกลุ่มผู้เชี่ยวชาญเรื่อง

การสำรองเพื่อความมั่นคงด้านอาหารของอาเซียน" 1 กุมภาพันธ์ 2525

_____. สำนักงานอาเซียนแห่งประเทศไทย. "การสำรองเพื่อความมั่นคงในด้านอาหารของอาเซียน" วันที่ 14 เมษายน 2525

_____. สำนักงานอาเซียนแห่งประเทศไทย. "การประชุมครั้งพิเศษของคณะกรรมการว่าด้วยการสำรองเพื่อความมั่นคงด้านอาหารของอาเซียน" วันที่ 21 พฤษภาคม 2525

_____. สำนักงานอาเซียนแห่งประเทศไทย. "การสำรองเพื่อความมั่นคงด้านอาหารของอาเซียน" วันที่ 17 มิถุนายน 2525

_____. สำนักงานอาเซียนแห่งประเทศไทย. "เรื่องความร่วมมือด้านพลังงาน" วันที่ 13 กรกฎาคม 2525

_____. สำนักงานอาเซียนแห่งประเทศไทย. "การพิจารณาขั้นสุดท้ายเกี่ยวกับการแก้ไขความตกลงว่าด้วยการสำรองเพื่อความมั่นคงด้านอาหารของอาเซียน" วันที่ 16 สิงหาคม 2525

_____. สำนักงานอาเซียนแห่งประเทศไทย. "รายงานการประชุมรัฐมนตรีแอสโคป ครั้งที่ 8 22 - 23 ตุลาคม 1982"

_____. สำนักงานอาเซียนแห่งประเทศไทย. "การประชุมในระดับต่างๆของคณะมนตรีอาเซียนว่าด้วยปิโตรเลียม โดยเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับการสำรองน้ำมันเพื่อความมั่นคงของอาเซียน" วันที่ 27 ตุลาคม 2525

_____. สำนักงานอาเซียนแห่งประเทศไทย. "รายงานการประชุมรัฐมนตรีเศรษฐกิจอาเซียนว่าด้วยความร่วมมือทางพลังงาน ครั้งที่ 4 ระหว่างวันที่ 16 - 19 มกราคม 2526" วันที่ 24 มกราคม 2526

_____. สำนักงานอาเซียนแห่งประเทศไทย. "สถานการณ์พลังงาน" วันที่ 20 เมษายน 2526

_____. สำนักงานอาเซียนแห่งประเทศไทย. "แนวทางการเตรียมการในการประชุมการพิจารณาจัดตั้งการสำรองข้าวภูมิภาคของเรสแคป"

พาณิชย์, กระทรวง. กรมการค้าต่างประเทศ. "ความตกลงว่าด้วยการสำรองเพื่อความมั่นคงในด้านอาหารของอาเซียน" วันที่ 11 มีนาคม 2524

_____. สำนักงานคณะกรรมการสำรองอาหารแห่งอาเซียน กรมการค้าต่างประเทศ. "ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับผลดี ผลเสีย ในการร่วมโครงการสำรองข้าวของอาเซียน" วันที่ 11 มีนาคม 25 5

สำนักนายกรัฐมนตรี, กระทรวง. สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี. "ความตกลงว่าด้วยการสำรองเพื่อความมั่นคงในด้านอาหารของอาเซียน" วันที่ 2 พฤษภาคม 252;

_____. สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี. "ความตกลงว่าด้วยการสำรองเพื่อความมั่นคงในด้านอาหารของอาเซียน" วันที่ 5 เมษายน 2524

_____. สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี. "การจัดตั้งสำนักงานคณะกรรมการสำรองอาหารแห่งอาเซียน" วันที่ 7 มีนาคม 2524

_____. สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี. "การสำรองเพื่อความมั่นคงในด้านอาหารของอาเซียน" วันที่ 21 พฤษภาคม2525

_____. สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี. สำนักงานคณะกรรมการนโยบายข้าว. "สถานการณ์ข้าวในปีการผลิต 2525/2526"

อุตสาหกรรม, กระทรวง. สำนักงานเลขานุการรัฐมนตรี. "การปรับปรุงคณะกรรมการนโยบายปิโตรเลียมแห่งชาติ" วันที่ 26 มีนาคม 25:4

การปิโตรเลียมแห่งประเทศไทย, รัฐวิสาหกิจ. เอกสารเกี่ยวกับการประชุมแอคโคป 2525"

สัมภาษณ์

สมบุญ อินทรประสาท, พ.ต. เลขานุการรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี (ร.ท. ศุลี มหาสันทนะ) และคณะกรรมการและเลขานุการในคณะอนุกรรมการพิจารณาวางแผน การจัดหา กำหนดราคา และการชดเชยราคาน้ำมันเชื้อเพลิง. สัมภาษณ์, 2 พฤศจิกายน 2525

สุชัย ลิ้มสุมาลี. อนุกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการในคณะอนุกรรมการพิจารณาวางแผนการจัดหา กำหนดราคา และการรถเสียราคาน้ำมันเชื้อเพลิง ด่วยเศรษฐกิจพลังงาน กองควบคุมและส่งเสริมพลังงาน สำนักงานพลังงานแห่งชาติ กระทรวงวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี และการพลังงาน. สัมภาษณ์, วันที่ 3 พฤศจิกายน 2525

สุรยุทธ จุลานนท์, พ.อ. ผู้อำนวยการสำนักงานเลขานุการคณะกรรมการนโยบายข้าว สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี, สัมภาษณ์, 2 พฤศจิกายน 2525

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

Books

Birowo, Dr. A.I. International Perspective on ASEAN Food Security. 1982.

Deutsch, Karl W. Nationalism and Social Communication. Massachusetts: M.I.T. Press and Wiley, 1953.

Deutsch, Karl W. The Analysis of International Relations, Second Edition, Englewood Cliffs New Jersey: Prentice-Hall, 1978.

Frankel, Joseph. Contemporary International Theory and the Behavior of States. London: Oxford University Press, 1972.

Harpongpandh, Somjeet. The ASEAN Rice Security Reserve Model. Bangkok, 1982.

Hass, Ernst. Beyond the Nation State. Stanford: Stanford University Press, 1964.

Mark P.M. Suh (Edited), The Association of South-East Asian Nations: Regional Cooperation in the Ascendant? Occasional Papers, AM Fachbereich Politische Wissenschaft Berlin, April 1982.

Wong, John. ASEAN Economic in Perspective: A Comparative Study of Indonesia, Malaysia, the Philippiness, Singapore and Thailand. Philadelphia: Institute for the Study of Human Issues, 1979.

Dissertations

Pushpathavi Thambipillai. Regional Cooperation and Development; the case of ASEAN and its External Relations. Ph.D. Dissertation, University of HAWAII, 1980.

Thakur Phanit. Regional Integration Attempts in Southeast Asia ; a Study of ASEAN's Problem and Progress. Ph.D. Dissertation, Pennsylvania State University, 1980.

Annual Reports

ASCOPE The First Five Year 1975 - 1980. Published by the ASCOPE Secretariat, Jakarta, Indonesia, October 15, 1980.

The ASEAN Report. (Volume I:A Comparative Assessment of the ASEAN Countries 1979.)

The ASEAN Report. (Volume II : The Evolution and Programs of ASEAN 1979.)

ESCAP 38 session 23 March - 3 April 1982 Bangkok, Food Supply and Disstribution in Asia and the Pacific : Medium - Term Outlook and Regional Co-operation. Special Study by the Secretariat, E/ESCAP/246, February 1982.

Organization of the Petroleum Exporting Countries (OPEC). "Annual Statistical Bulletin 1980".

Articles

Carlson, Sevinc. (from the Center Strategic and International Studies, Georgetown University) "Southeast Asian Energy as a Dimension of the Pacific Basin Community" Background-paper presented at the International Seminar "Energy and ASEAN's Security : Regional and Extraregional Dimensions"

in Bangkok October 19 - 20, 1981. The Southeast Asian Security Studies Program, Faculty of Political Science, Chulalongkorn University.

Choonhavan, H.E. Major General Chatichai. Statement on "Potential for Energy self-reliance in oil importing developing countries" at the OPEC Seminar, Vienna. November 25, 1981.

Darsono, Singgih. (from PERTAMINA Indonesia) "An Indonesian View about ASEAN's Medium and Near Term Needs for Oil, with a special feature on Indonesia." A paper presented at the International Seminar "Energy and ASEAN's Security : Regional and Extraregional Dimensions" in Bangkok October 19th & 20th, 1981. The Southeast Asian Security Studies Program, Faculty of Political Science, Chulalongkorn University.

Deese, David A. "Energy : Economics Politics and Security" International Security./4(3) Winter 1979/1980.

Gyorgy, Andrew. "Introductory Note : How to Organize International Society?" Basic Issues in International Relation eds., Toma & Gyorgy (Allyn and Bacon Inc. Boston : 1967).

Hass, Ernst. "The Study of Regional Integration : Reflections on the Joy and Anquish of Pretheorising" International Organization. XXIV, 4 Autumn, 1970.

Indorf, Hans H. "ASEAN and the Theory of Regionalism : A Conceptual Note" Asian Reviews. 3(2) April, 1982.

Jacob, P. and H. Teune. "The Internation Process, Quideline for Analysis of the Basis of Political Community" The Integration of Political Community. Philadelphia : Lippencott Co., 1964.

Koomsup, Dr. Praipol. "Economic Dimentions of ASEAN's Energy Security" A Paper presented at the International Seminar "Energy and ASEAN's Security : Regional and Extraregional Dimensions" in Bangkok October 19th & 20th, 1981. The Southeast Asian Security Studies Program, Faculty of Political Science, Chulalongkorn University.

Luhalima, Dr. C.P.E. "Energy Cooperation in ASEAN" ASEAN Newsletter. Volume 1 Number 8, April 1981.

Mohamed, H.E. Dato Seri Dr, Mahathir. "ASEAN's Prospects in Regional Approach to Energy Management and Utilization." Speech at the Opening of the 2nd Meeting of AEM on Energy Cooperation, Kuala Lumpur, 27 April 1981.

Rauker, Dr, Guy. "ASEAN Today and Tomorrow" Conference Report, The Fletcher School of Law and Diplomacy, Tufts University, Medford, Massachusetts, 1982.

Pauker, Dr. Guy. "The ASEAN Energy Scene in Global Perspective" ASEAN Survey. Vol. XIX, No. 6., June 1979.

Romulo, H.E. Carlos P. (Foreign Minister of Philippines) "The Progress of ASEAN - its steady growth in 14 years" ASEAN Newsletter. Volume 1 Number 7, March 1981.

Siddayao, Dr. Corazon Morales. "Energy and ASEAN's Security : Problems and Prospects of Offshore Oil" A Paper Presented at the International Seminar "Energy and ASEAN's Security : Regional and Extraregional Dimensions" in Bangkok October 19th & 20th, 1981. The Southeast ASEAN Security Studies Program, Faculty of Political Science, Chulalongkorn University.

Sirivadhanakul, Tammachart. (Director, Regulatory Division, National Energy Administration, Ministry of Sciences, Technology and Energy, Thailand.) "Thailand Energy Situation, Policy and Perspectives" International Seminar "Energy and ASEAN's Security : Regional and Extraregional Dimensions" Organized by Southeast Asian Security Studies Program, Faculty of Political Science, Chulalongkorn University, 19 - 20 October 1981 Bangkok, Thailand.

Background International Seminar "Energy and ASEAN's Security : Regional and Extraregional Dimensions" organized by Southeast Asian Security Studies Program, Faculty of Political Science, Chulalongkorn University. At Chulalongkorn University, Bangkok. October 19th & 20th, 1981.

Report No. 2813-TH by the World Bank "Thailand : Energy Issues and Prospects."

ภาคผนวก

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก 1

ปฏิญญาความสมานฉันท์แห่งอาเซียน

ความผูกพันที่มีอยู่ร่วมกันในระหว่างบรรดาประเทศสมาชิกของสมาคมประชาชาติเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

ประธานาธิบดีแห่งสาธารณรัฐอินโดนีเซีย นายกรัฐมนตรีแห่งมาเลเซีย ประธานาธิบดีแห่งสาธารณรัฐฟิลิปปินส์ นายกรัฐมนตรีแห่งสาธารณรัฐสิงคโปร์ และนายกรัฐมนตรีแห่งราชอาณาจักรไทย

ยืนยัน ถึงพันธกรณีของตนต่อปฏิญญาแห่งเมืองบันดุง กรุงเทพฯ และกรุงกัวลาลัมเปอร์ กับกฎบัตรสหประชาชาติ

เพียรพยายาม ที่จะส่งเสริมสันติภาพความก้าวหน้า ความไพบูลย์ และสวัสดิภาพของประชาชนในประเทศสมาชิก

รับรองที่จะให้ความสำเร็จของอาเซียนมั่นคงขึ้น และขยายความร่วมมือของอาเซียนในด้านเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และการเมือง

จึงขอประกาศว่า

ความร่วมมือของอาเซียน นอกจากประการอื่น ๆ แล้ว จะคำนึงถึงจุดมุ่งหมายและหลักการแสวงหาเสถียรภาพทางการเมืองดังต่อไปนี้

1. เสถียรภาพของประเทศสมาชิกแต่ละประเทศ และภูมิภาคอาเซียนมีส่วนช่วยเหลือสันติภาพและความมั่นคงระหว่างประเทศอย่างสำคัญ ประเทศสมาชิกแต่ละประเทศมุ่งมั่นที่จะขจัดภัยที่คุกคามเสถียรภาพของตนเพื่อเสริมสร้างพลังอันเข้มแข็งของแต่ละประเทศและของอาเซียน

2. ประเทศสมาชิก โดยเอกเทศหรือโดยการร่วมมือกัน จะดำเนินการอย่างแข็งขันเพื่อสร้างเขตสันติภาพ เสรีภาพและความเป็นกลางโดยเร็ว

3. การขจัดความยากจน ความหิวกระหาย โรคภัยไข้เจ็บ และการไม่รู้หนังสือเป็นความกังวลเบื้องต้นของประเทศสมาชิก ด้วยเหตุนี้ประเทศสมาชิกจะเพิ่มความร่วมมือในด้านการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม โดยเน้นหนักไปในด้านการส่งเสริมความยุติธรรมของสังคม และการปรับปรุงระดับความเป็นอยู่ของประชาชน

4. ความหายนะโดยธรรมชาติ และความหายนะอย่างใหญ่หลวงอื่น ๆ เป็นการถ่วงความรวดเร็วในการพัฒนาประเทศสมาชิก ประเทศสมาชิกจะให้ความช่วยเหลือเพื่อปลดเปลื้องทุกข์ของประเทศสมาชิกอื่นตามกำลังความสามารถของตน

5. สำหรับแผนการพัฒนาชาติและภูมิภาค ประเทศสมาชิกจะดำเนินการร่วมกันในการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ในอาเซียนอย่างเต็มที่เพื่อแผ่ขยายการอาศัยซึ่งกันและกันทางเศรษฐกิจในประเทศสมาชิก

6. ด้วยเจตนารมย์แห่งความเป็นปึกแผ่นของอาเซียน ประเทศสมาชิกจะพึ่งเฉพาะกรรมวิธีโดยสันติเพื่อระงับความขัดแย้งภายในภูมิภาค

7. ประเทศสมาชิกจะพยายามโดยเอกเทศและโดยการร่วมมือกัน สร้างภาวะที่จะนำไปสู่การส่งเสริมความร่วมมือโดยสันติระหว่างประเทศ ในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ บนมูลฐานแห่งการเคารพซึ่งกันและกัน และการมีผลประโยชน์ร่วมกัน

8. ประเทศสมาชิกจะร่วมกันพัฒนาอย่างแข็งขัน เพื่อให้เกิดความตื่นตัวในการมีเอกลักษณ์ในภูมิภาค และจะใช้ความพยายามอย่างเต็มที่เพื่อให้ประชาคมอาเซียนแข็งแกร่ง ได้รับการนับถือจากทุกฝ่าย และเคารพทุกประเทศบนมูลฐานแห่งความสัมพันธ์ที่เป็นประโยชน์ร่วมกัน และตามหลักการแห่งการกำหนดเจตน์จำนงของตนเอง ความเสมอภาคกันในอธิปไตย และการไม่แทรกแซงกิจการภายในประเทศอื่น

และรับว่า

โครงการปฏิบัติต่อไปนี้ เป็นโครงการสร้างความร่วมมือของอาเซียน

ก. การเมือง

1. มีการประชุมหัวหน้าคณะรัฐบาลของประเทศสมาชิกอาเซียน ตามความจำเป็นและเมื่อมีความจำเป็น

2. การลงนามสัญญามิตรภาพและความร่วมมือในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

3. การระงับกรณีพิพาทภายในภูมิภาคโดยสันติวิธี โดยเร็วที่สุดเท่าที่จะทำได้

4. การพิจารณาอย่างรีบด่วนในการดำเนินการขั้นต้นเพื่อรับรองและเคารพเขตสันติภาพ เสรีภาพ และความเป็นกลาง ในเมื่อเป็นไปได้

5. ปรับปรุงกลไกของอาเซียนเพื่อกระชับความร่วมมือกันในทางการเมือง

6. การศึกษาวิธีการพัฒนาความร่วมมือเกี่ยวกับการศาล รวมทั้งการที่จะจัดทำสนธิสัญญาว่าด้วยการส่งผู้ร้ายข้ามแดนของอาเซียน

7. การเสริมสร้างความเป็นปึกแผ่นทางการเมือง โดยส่งเสริมความสมานฉันท์ในทัศนะ การประสานท่าทีและการกระทำร่วมกันหากเป็นไปได้และเป็นที่ปรารถนา

ข. เศรษฐกิจ

1. การร่วมมือทางด้านผลิตภัณฑ์ขั้นมูลฐาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งอาหารและพลังงาน

ก. ประเทศสมาชิกจะช่วยเหลือซึ่งกันและกัน โดยจะเสนอให้กับประเทศสมาชิกตามความต้องการแต่ละประเทศก่อนในขณะมีวิกฤตการณ์ และจะมีสิทธิได้รับสินค้าออกประเภทผลิตภัณฑ์ขั้นมูลฐานก่อน โดยเฉพาะอย่างยิ่งอาหารและพลังงาน

ข. ประเทศสมาชิกจะเพิ่มความร่วมมือในการผลิตผลิตภัณฑ์ขั้นมูลฐานด้วย โดยเฉพาะอย่างยิ่งอาหารและพลังงานในแต่ละประเทศสมาชิกของภูมิภาค

2. ความร่วมมือทางด้านอุตสาหกรรม

ก. ประเทศสมาชิกจะร่วมมือกันสร้างโรงงานอุตสาหกรรมอาเซียนขนาดใหญ่ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เพื่อให้พอกับความต้องการด้านผลิตภัณฑ์ที่จำเป็นในภูมิภาค

ข. โครงการซึ่งใช้วัตถุที่หาได้ในประเทศสมาชิก เพื่อช่วยเพิ่มการผลิตอาหารเพิ่มหรือสงวนการหาเงินตราต่างประเทศ และก่อให้เกิดอาชีพการงาน จะได้รับสิทธิก่อน

3. ความร่วมมือทางด้านการค้า

ก. ประเทศสมาชิกจะร่วมมือกันในด้านการค้า เพื่อส่งเสริมการพัฒนาและความเจริญเติบโตของผลิตภัณฑ์และการค้าใหม่ ๆ กับเพื่อปรับปรุงโครงสร้างทางด้านการค้าของสมาชิกแต่ละประเทศ และระหว่างบรรดาประเทศอาเซียน ที่นำไปสู่การพัฒนาอื่น ๆ กับเพื่อป้องกันและเพื่อเพิ่มเงินตราต่างประเทศและทุนสำรอง

ข. ประเทศสมาชิกจะมุ่งทำแผนการค้าแบบให้สิทธิพิเศษในระยะยาวบนมูลฐานซึ่งถือว่าสมควรไม่ว่าในเวลาใด โดยการเจรจาภายใต้การเห็นชอบโดยเอกฉันท์ของประเทศสมาชิก

ค. การขยายการค้าในระหว่างบรรดาประเทศภาคีจะสะดวกขึ้น โดยการร่วมมือในผลิตภัณฑ์มูลฐาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องอาหารและพลังงาน กับความร่วมมือในโครงการทางอุตสาหกรรมของอาเซียน

ง. ประเทศสมาชิกจะเร่งรัดความพยายามร่วมกันที่จะหาตลาดนอกอาเซียน สำหรับวัตถุดิบและผลผลิตสำเร็จรูป โดยการกำจัดอุปสรรคการค้าทั้งหมดในประเทศเหล่านั้น กับการพัฒนาการใช้ผลผลิตเหล่านั้นในทางใหม่ ๆ และโดยการใช้วิธีการ และการดำเนินการร่วมกันในการติดต่อกับกลุ่มภูมิภาค และมหาอำนาจในทางเศรษฐกิจแต่ละประเทศ

จ. ความพยายามเช่นว่านั้น จะนำไปสู่ความร่วมมือในด้านเทคโนโลยี่และกรรมวิธีในการผลิต เพื่อเพิ่มผลผลิตและปรับปรุงคุณภาพของผลผลิตที่ส่งเป็นสินค้าออก รวมทั้งพัฒนาผลผลิตใหม่ ๆ สำหรับส่งไปจำหน่ายต่างประเทศหลาย ๆ ชนิดด้วย

4. วิธีการร่วมกันในปัญหาผลิตภัณฑ์ระหว่างประเทศและปัญหาเศรษฐกิจอื่น ๆ ของโลก

ก. หลักการความร่วมมือทางการค้าของอาเซียน จะปรากฏบนมูลฐานแรกในการใช้วิธีการร่วมกันเพื่อหาทางแก้ปัญหาผลิตภัณฑ์ระหว่างประเทศและปัญหาเศรษฐกิจอื่น ๆ ของโลกด้วย อาทิเช่น การปฏิรูประบบการค้าระหว่างประเทศ และระบบเงินตราระหว่างประเทศ และการถ่ายเททรัพยากรที่แท้จริงในสหประชาชาติและสภานานาชาติอื่น ๆ เพื่อช่วยสร้างแบบแผนทางเศรษฐกิจระหว่างประเทศใหม่

ข. ประเทศสมาชิกจะให้ความสนใจลำดับแรกกับการสร้างเสถียรภาพและการเพิ่มรายได้สินค้าออกสำหรับผลิตภัณฑ์ที่ประเทศสมาชิกเป็นผลิตและส่งไปจำหน่าย

5. กลไกในด้านความร่วมมือทางเศรษฐกิจ

จะจัดให้มีการประชุมในระดับรัฐมนตรีเกี่ยวกับเรื่องทางเศรษฐกิจอย่างสม่ำเสมอ หรือตามความจำเป็น เพื่อ

ก. จัดทำคำเสนอแนะให้รัฐบาลของประเทศสมาชิกพิจารณาทางกระชับความร่วมมือทางเศรษฐกิจของอาเซียน

ข. ทบทวนการประสานงานและดำเนินการให้เป็นไปตามแผนการณ์และโครงการทางด้านความร่วมมือทางเศรษฐกิจของอาเซียนที่ได้ตกลงกันไว้

ค. แลกเปลี่ยนทัศนะและการปรึกษาหารือกันในเรื่องแผน และนโยบายพัฒนาแห่งชาติเพื่อประสานการพัฒนาในภูมิภาค และ

ง. ทำหน้าที่อื่น ๆ ตามที่รัฐบาลของประเทศสมาชิกตกลงกันไว้

ค. สังคม

1. ส่งเสริมความร่วมมือในด้านการพัฒนาสังคม โดยเน้นถึงความอยู่ดีกินดีของกลุ่มชนที่มีรายได้ต่ำ และพลเมืองในชนบทด้วยการขยายโอกาสให้คนเหล่านี้มีงานที่มีประสิทธิผลในจำนวนที่มากเพียงพอ

2. ส่งเสริมให้กลุ่มชนของอาเซียนจากทุกส่วนและทุกระดับ โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้หญิงและเยาวชนมีส่วนร่วมในความพยายามพัฒนา

3. ทวีและขยายความร่วมมือที่มีอยู่ในปัจจุบัน เพื่อเผชิญกับปัญหาพลเมืองเพิ่มในแถบอาเซียน และร่วมมือกับองค์การระหว่างประเทศที่เหมาะสมเพื่อวางแผนใหม่ ๆ ในที่ซึ่งเป็นไปได้

4. ทวีความร่วมมือระหว่างประเทศสมาชิกตลอดจนหน่วยองค์การระหว่างประเทศสมาชิกตลอดจนหน่วยองค์การระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้อง เพื่อป้องกันและปราบปรามการใช้ยาเสพติดในทางที่ผิดกับการค้ายาเสพติดที่ผิดกฎหมาย

ง. วัฒนธรรมและข่าวสาร

1. นำเอาการศึกษาเกี่ยวกับสมาคมอาเซียน ประเทศสมาชิกและภาษาประจำชาติของประเทศสมาชิกเข้าไว้ในหลักสูตรโรงเรียนและสถาบันการศึกษาในประเทศสมาชิกอาเซียน

2. สนับสนุนนักการศึกษา นักเขียน จิตรกร และผู้แทนสื่อมวลชนให้สามารถแสดงบทบาทอย่างแข็งขันในการสนับสนุนให้เกิดความรู้สึกในการมีเอกลักษณ์และมิตรภาพในภูมิภาค

3. ส่งเสริมการศึกษาเกี่ยวกับเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ โดยเพิ่มเติมความร่วมมือระหว่างบรรดาสถาบันแห่งชาติ

จ. ความมั่นคง

การดำเนินความร่วมมือบนมูลฐานที่มิใช่อาเซียนระหว่างประเทศสมาชิกในเรื่องความมั่นคงต่อไปตามความจำเป็นและผลประโยชน์ร่วมกันของประเทศสมาชิก

ฉ. การปรับปรุงกลไกของอาเซียน

1. ลงนามความตกลงว่าด้วยการจัดตั้งสำนักงานเลขาธิการอาเซียน

2. ทบทวนโครงสร้างของสมาคมอาเซียนเป็นระยะ ๆ เพื่อปรับปรุงประสิทธิภาพ

3. ศึกษาความปรารถนาของโครงร่างธรรมนูญฉบับใหม่ของอาเซียน

สำหรับรัฐบาลแห่งสาธารณรัฐอินโดนีเซีย

สำหรับรัฐบาลแห่งมาเลเซีย

สำหรับรัฐบาลแห่งสาธารณรัฐฟิลิปปินส์

สำหรับรัฐบาลแห่งสาธารณรัฐสิงคโปร์

สำหรับรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทย

ทำ ณ เมืองเดนปาร์ซา บาหลี ประเทศอินโดนีเซีย เมื่อวันที่ 24 เดือน กุมภาพันธ์ ปีหนึ่งพันเก้าร้อยเจ็ดสิบหก

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวกที่ 2

ข้อตกลงว่าด้วยการสำรองเพื่อความมั่นคงด้านอาหารของอาเซียน

ตามปฏิญญาว่าด้วยความสมานฉันท์แห่งอาเซียน ซึ่งลงนามเมื่อวันที่ 24 กุมภาพันธ์ 2519 ที่บาหลี อินโดนีเซีย ได้ระบุไว้ว่า สมาชิกภาคีอาเซียนควรจะร่วมมือกันในโครงการพัฒนาระดับประเทศและระดับภูมิภาค

โดยชี้ให้เห็นว่า ความไม่แน่นอนด้านผลผลิตที่เป็นอาหารหลักในภูมิภาคนำไปสู่ความไร้เสถียรภาพด้านอาหารในภูมิภาคนี้ และ

ถือว่าการประกันความมั่นคงด้านอาหาร เป็นความรับผิดชอบร่วมกันระหว่างประเทศสมาชิกอาเซียน

ปฏิญญานี้ได้เน้นว่า การจัดตั้งข้อตกลงเรื่องการสำรองเพื่อความมั่นคงด้านอาหารซึ่งวางบนพื้นฐานหลักการพึ่งพาตนเองร่วมกัน จะช่วยส่งเสริมให้ประเทศสมาชิกอาเซียนสามารถพึ่งตนเองด้านเศรษฐกิจได้มากขึ้น และจะทำให้อาเซียนสามารถยืนบนลำแข้งของตนเองด้านเศรษฐกิจ และมีความเป็นปึกแผ่นขึ้นด้วย

และย้ำว่า สมาชิกอาเซียนจำเป็นต้องดำเนินการในแนวทางที่สอดคล้องกันอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อวัตถุประสงค์ในการเพิ่มความเข้มแข็งด้านความมั่นคงในการสำรองอาหารในภูมิภาค โดยได้ตกลงวางระเบียบดังนี้

ข้อ 1

ระเบียบทั่วไป

ประเทศสมาชิกอาเซียนได้ตกลงในที่นี้ว่า ความมั่นคงด้านอาหารจำเป็นต้องดำเนินการในด้านต่าง ๆ ตามความเหมาะสมดังนี้

1.1 สนับสนุนผลผลิตด้านอาหารของประเทศสมาชิก

1.2 ป้องกันความเสียหายของธัญพืชในฤดูเก็บเกี่ยว

1.3 จัดตั้งหน่วยงานให้ข่าวสารด้านอาหาร และระบบเตือนภัยล่วงหน้า

1.4 นำนโยบายเก็บสำรองอาหารมาใช้ และเตรียมการประชุมเรื่องการเรียกร้องอาหารในยามฉุกเฉิน

1.5 ส่งเสริมความมั่นคงในด้านอาหาร

1.6 นำนโยบายและโครงการการปรับปรุงด้านการบริโภค และโภชนาการมาใช้ โดยเฉพาะกับกลุ่มที่ยังมีความอ่อนด้อยในแต่ละประเทศสมาชิก

1.7 ส่งเสริมการสร้างงาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในชนบท และหาทางเพิ่มรายได้ให้แก่เกษตรกรรายย่อย ๆ

1.8 มาตรการอื่น ๆ รวมถึงการเตรียมการสำหรับการค้าระยะยาว

ข้อ 2

การจัดตั้งโครงการสำรองอาหารของอาเซียน

2.1 รัฐบาลของประเทศสมาชิกอาเซียนได้ตกลงกันในที่นี้ในการจัดตั้งโครงการสำรองอาหารของอาเซียน

2.2 การสำรองเพื่อความมั่นคงด้านอาหารของอาเซียน หมายถึงจำนวนอาหารหลักทั้งหมด โดยเฉพาะข้าวที่เก็บสำรองไว้ในแต่ละประเทศสมาชิกอาเซียนเองตามนโยบายแห่งชาติ ซึ่งมีความผูกพันกับการสำรองอาหารในยามฉุกเฉินของอาเซียนด้วย

ข้อ 3

การประสานงานของนโยบายเก็บกักอาหารแห่งชาติกับการสำรองอาหารแห่งชาติ

3.1 รัฐบาลของประเทศสมาชิกจะประสานงานในลักษณะที่สอดคล้องกันกับสถานภาพของตน ข้อบังคับต่าง ๆ ตามที่กำหนดไว้ และนโยบายด้านการเก็บกักอาหารแห่งชาติซึ่งเป็นการปฏิบัติตามนโยบายของประเทศสมาชิกอาเซียนอื่น ๆ อันจะส่งผลในการคงระดับปลอดภัยต่ำสุดในการสำรองอาหารของอาเซียน

3.2 เป็นที่เข้าใจในที่นี้ว่า การจัดตั้งโครงการสำรองอาหารอาเซียนนี้ไม่มีวัตถุประสงค์ จะทำให้สมาชิกแต่ละประเทศประสบภาวะขาดแคลนอาหาร ซึ่งโดยปกติจะทำให้ต้องสั่งอาหารเข้าไปในเชิงพาณิชย์ และตามความตกลงที่ทำไว้ และเห็นว่าการแก้ไขสภาวะการขาดแคลนอาหารนั้น ประเทศสมาชิกน่าที่จะแก้ไขโดยเร่งเพิ่มผลผลิตให้สูงขึ้น

3.3 ประเทศสมาชิกอาเซียนควรจะวางมาตรการอื่น ๆ เพื่อให้การประกันว่าโครงการสำรองอาหารอาเซียนจะได้รับข้าวทดแทนโดยเร็วที่สุด เมื่อจำนวนข้าวในโครงการลดลงต่ำกว่าเกณฑ์ต่ำสุดที่กำหนดไว้

ข้อ 4

กองทุนสำรองข้าวในยามฉุกเฉินของอาเซียน

4.1 รัฐบาลของประเทศสมาชิกอาเซียนได้ตกลงกันในที่นี้ว่าจะจัดตั้งกองทุนสำรองข้าวฉุกเฉินของอาเซียนขึ้นเพื่อสนองตอบความต้องการในภาวะฉุกเฉิน

4.2 ประเทศสมาชิกอาเซียนแต่ละประเทศจะกำหนดปริมาณของข้าวจำนวนหนึ่งซึ่งเป็นปริมาณที่อยู่ในหรือสูงกว่าปริมาณสำรองชาติ ปริมาณที่กำหนดขึ้นนี้จะประกอบกันขึ้นเป็นกองทุนสำรองข้าวในยามฉุกเฉินของอาเซียน จำนวนรวมทั้งหมดในระยะแรกคือ 50,000 เมตริกตัน

4.3 สำหรับปีแรกของการดำเนินการประเทศสมาชิกอาเซียนตกลงกันว่าปริมาณที่กำหนดขึ้นของประเทศสมาชิกอาเซียนแต่ละประเทศสำหรับกองทุนสำรองข้าวในยามฉุกเฉินของอาเซียนจะเป็นดังนี้

อินโดนีเซีย	12,000 เมตริกตัน
มาเลเซีย	6,000 เมตริกตัน
ฟิลิปปินส์	12,000 เมตริกตัน
สิงคโปร์	5,000 เมตริกตัน
ประเทศไทย	15,000 เมตริกตัน

4.4 ทั้งจำนวนรวมของกองทุนสำรองข้าวในยามฉุกเฉินของอาเซียนและจำนวนที่กำหนดขึ้นของแต่ละประเทศสมาชิกสำหรับการสำรองนั้น จะได้รับการทบทวนใหม่เป็นระยะ โดยรัฐบาลของประเทศสมาชิกอาเซียน ทั้งนี้โดยคำนึงถึงสถานการณ์ข้าวโดยทั่วไปในภูมิภาคอาเซียนและของโลก

4.5 ภาวะฉุกเฉินที่กล่าวถึงในวรรค 1 ของข้อนี้จะเป็นที่เข้าใจกันว่าหมายถึงภาวะหรือสถานการณ์ที่ประเทศสมาชิกอาเซียนประเทศหนึ่งซึ่งประสบกับความยากลำบากอันเกิดขึ้นจากภัยพิบัติอย่างร้ายแรงและคาดไม่ถึงที่เกิดจากธรรมชาติหรือการกระทำของมนุษย์และประเทศนั้นไม่สามารถคลี่คลายสถานการณ์นั้นได้ด้วยปริมาณข้าวสำรองของชาติตนและไม่อาจจัดหาข้าวที่จำเป็นได้โดยการค้าตามปกติ

ข้อ 5

การจำหน่ายข้าวจากกองทุนสำรองข้าวในยามฉุกเฉินตามข้อเรียกร้องในภาวะฉุกเฉิน

เพื่อให้การจำหน่ายข้าวจากกองทุนสำรองข้าวในยามฉุกเฉินของอาเซียนตามข้อเรียกร้องในภาวะฉุกเฉินของประเทศสมาชิกอาเซียน ระเบียบต่อไปนี้จะได้รับการปฏิบัติตาม

5.1 ประเทศสมาชิกอาเซียนที่มีความจำเป็น จะแจ้งโดยตรงให้ประเทศสมาชิกอื่น ๆ ทราบถึงภาวะฉุกเฉินที่ตนประสบอยู่และจำนวนข้าวที่ต้องการ

5.2 ประเทศสมาชิกอาเซียนอื่น ๆ ที่ได้รับการร้องขอจะดำเนินการที่จำเป็นโดยทันทีเพื่อประกันว่าจะมีการจำหน่ายข้าวที่จำเป็นอย่างทันทีและรวดเร็ว

5.3 ราคา ระยะเวลา และเงื่อนไขการชำระเงินสำหรับข้าวที่จำหน่ายจะเป็นไปตามผลการเจรจาระหว่างประเทศสมาชิกอาเซียนที่เกี่ยวข้อง

ข้อ 6

การทดแทนปริมาณข้าวสำรองของกองทุนสำรองข้าวในยามฉุกเฉินของอาเซียน

6.1 ประเทศสมาชิกอาเซียนที่จำหน่ายข้าวไปตามข้อ 5 ไม่ว่าจะเพื่อสนองตอบความจำเป็นในภาวะฉุกเฉินของตน หรือคำร้องขอของประเทศสมาชิกอาเซียน

อื่น จะต้องดำเนินการหาข้าวทดแทนข้าวที่จำหน่ายไปเพื่อปริมาณที่กำหนดไว้ของประเทศที่เกี่ยวข้องจะได้กลับคืนสู่ระดับที่วางไว้ในข้อ 4

6.2 การทำให้สำเร็จตามความรับผิดชอบ ตามวรรค 1 ของข้อนี้จะขึ้นอยู่กับหลักเกณฑ์แห่งความสามารถที่จะหามาซึ่งปริมาณสำรองและข้อจำกัดอื่น ๆ

ข้อ 7

ข้อสนเทศด้านอาหารและระบบเตือนภัยล่วงหน้า

7.1 เพื่อให้การรับภาระตามหน้าที่ที่ระบุไว้ในข้อ 3 และข้อ 4 เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ รัฐบาลของประเทศสมาชิกอาเซียนตกลงที่จะจัดหาข้อสนเทศเกี่ยวกับนโยบายและแผนงานในการสำรองอาหารของรัฐบาลและสถานการณ์ความต้องการและปริมาณอาหารสำรองให้แก่คณะกรรมการสำรองอาหารของอาเซียน และคณะกรรมการฯ จะส่งข้อสนเทศดังกล่าวให้แก่ประเทศสมาชิกต่าง ๆ

7.2 จะต้องมีการตระเตรียมและส่งข้อมูลการประเมินสถานการณ์และเหตุการณ์ภายหน้าตามความเป็นจริงให้แก่ประเทศสมาชิกอาเซียน บนพื้นฐานแห่งข้อมูลที่รวบรวมได้

7.3 ข้อสนเทศหรือข้อมูลที่ได้มาตามข้อนี้จะถือเป็นความลับ

ข้อ 8

8.1 เพื่อความมุ่งประสงค์ในการจัดการควบคุมดูแลและร่วมมือในการดำเนินการให้บังเกิดผลแก่ข้อตกลงเรื่องการสำรองเพื่อความมั่นคงด้านอาหารของอาเซียน รัฐบาลของประเทศสมาชิกอาเซียนตกลงที่จะจัดตั้งคณะกรรมการสำรองเพื่อความมั่นคงด้านอาหารของอาเซียน ซึ่งต่อไปในที่นี้จะเรียกว่า คณะกรรมการ

8.2 คณะกรรมการจะประกอบด้วยผู้แทน 1 คนจากประเทศสมาชิก

8.3 ขอบเขตอำนาจของคณะกรรมการฯ จะกำหนดไว้ในภาคผนวกของความร่วมมือนี้

อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการสำรองเพื่อความมั่นคงด้านอาหารของอาเซียน

1. ประสานงานในการให้ข่าวสารด้านนโยบายอาหารแห่งชาติ นโยบายเก็บกักอาหาร นโยบายการผลิต การบริโภค ตลอดจนโครงการเก็บรักษาอาหารหลักโดยเฉพาะข้าวแก่ประเทศสมาชิก

2. ทำหน้าที่ประเมินสถานการณ์และแนวโน้มด้านอาหารในภูมิภาค และตลาดโลกเป็นระยะ ๆ และจะต้องเผยแพร่รายงานเกี่ยวกับการประเมินราคาโภคภัณฑ์นี้ให้ประเทศสมาชิกอาเซียนทราบทั่วกัน

3. ทำหน้าที่สำรองอย่างเร่งด่วนเกี่ยวกับการดำเนินนโยบายระยะสั้นและระยะยาวตามความจำเป็นเพื่อประกันว่า จะมีโภคภัณฑ์โดยเฉพาะข้าวอย่างเพียงพอและส่งข้อเสนอผลการสำรวจดังกล่าวเพื่อให้รัฐบาลที่เกี่ยวข้องดำเนินการตามความเหมาะสมต่อไป

4. ทำหน้าที่พิจารณาขนาดของการสำรองข้าวไว้ใช้ในภาวะฉุกเฉิน โดยกำหนดมาตรฐานในอัตราที่ประเทศสมาชิกแต่ละประเทศสามารถบริจาคให้โครงการนี้ได้

5. จัดวางระเบียบการชำระเงินซื้อข้าวภายใต้ภาวะฉุกเฉิน โดยพิจารณาตามข้อ 5 วรรค 5 วรรค 3 ของความตกลงนี้ และจะส่งเสริมสภาวะการตลาดและส่งเสริมการตลาดเมื่อเป็นความจำเป็น

6. ทบทวนการดำเนินงานตามบทบัญญัติของความตกลงดังกล่าว

7. คณะกรรมการทำงานของคณะกรรมการกองทุนสำรองอาหารของอาเซียนจะต้องรายงานเรื่องการดำเนินการให้คณะกรรมการอาเซียนด้านอาหาร เกษตร และป่าไม้ทราบ

ภาคผนวก 3

หลักการแบ่งปันน้ำมันในยามฉุกเฉินของอาเซียน และหลักการเพิ่มเติม

หลักการแบ่งปันน้ำมันในยามฉุกเฉินของอาเซียน ซึ่งที่ประชุมรัฐมนตรีเศรษฐกิจอาเซียนลงมติรับรองเมื่อวันที่ 27-29 มิถุนายน 2520 ที่สิงคโปร์นั้น มีจุดมุ่งหมายเบื้องต้นเพื่อการป้องกันทางวิกฤติอันเป็นผลจากสถานการณ์ฉุกเฉินของโลก หรือสถานการณ์เบื่องประเทศสมาชิกอาเซียนซึ่งประสบภัยธรรมชาติ หรือความพยายามอันเกิดจากน้ำมือมนุษย์ไม่อาจแก้ไขสถานการณ์นั้นได้ ซึ่งหากปล่อยให้เหตุการณ์ดำเนินต่อไปจะก่อให้เกิดความเสียหายแก่เศรษฐกิจของประเทศ

หลักการดังกล่าวมี 9 ข้อ ข้อสำคัญมีดังต่อไปนี้

1. หลักการนี้ว่าด้วยการขาดแคลน การสิ้นตลาดของน้ำมันและผลิตภัณฑ์น้ำมัน

2. ระบบกลไกในการดำเนินการจะเริ่มขึ้นเมื่อมีการขาดแคลน 20% ขึ้นไป ซึ่งหมายความว่า หลักการจะเริ่มดำเนินการเมื่อปริมาณสำรองที่มีอยู่ของชาติในยามที่เกิดความยุ่งยากลดลงต่ำกว่า 80% ของความต้องการตามปกติ

3. ปริมาณสำรองน้ำมันฉุกเฉินจะใช้เฉพาะเพื่อการบริโภคภายในประเทศเท่านั้น เว้นแต่จะตกลงกันเป็นอย่างอื่น

4. ระยะเวลาของภาวะเวลาฉุกเฉินจะกำหนดโดยการปรึกษาหารือกัน

5. หลักการในการดำเนินการคือ เจตจำนงที่จะช่วยเหลือซึ่งกันและกัน

6. ในกรณีที่เกิดการขาดแคลนหรือการสิ้นตลาด

ประเทศที่ได้รับความกระทบกระเทือนจะแจ้งสถานการณ์ฉุกเฉินที่เกิดขึ้นให้รัฐมนตรีเศรษฐกิจทราบ ซึ่งจะต้องพิจารณาดำเนินการตามโครงการภายในสามสัปดาห์นับจากที่ได้รับแจ้ง

คณะรัฐมนตรีอาเซียนว่าด้วยปิโตรเลียม ยอมรับข้อตกลงของคณะรัฐมนตรีเศรษฐกิจของอาเซียนแต่เพื่อขจัดความกลุ้มเคลือบในเรื่องการจัดตั้ง จึงได้กำหนดหลักการ 6 ข้อ ซึ่งประกอบขึ้นอย่างเป็นทางการ เป็นความตกลงว่าด้วยหลักการที่ระบุไว้ในโครงการแบ่งปันน้ำมันยามฉุกเฉินโดยคณะมนตรีอาเซียนว่าด้วยปิโตรเลียม

หลักการนี้ยังไม่เคยดำเนินการมาก่อน เพราะแม้แต่ก่อนการดำเนินการการร่วมมือซึ่งกันและกันของบริษัทน้ำมันแห่งชาติ ตามเจตจำนงของอาเซียนก็ทำให้มั่นใจได้ว่าภาวะขาดแคลนขั้นวิกฤติจะไม่บังเกิดขึ้น

หลักการนี้มีจุดอ่อนพื้นฐานอยู่ 2 ประการ ซึ่งประเทศไทยเป็นผู้ชี้ให้เห็นในการประชุมเจ้าหน้าที่อาวุโสของอาเซียนว่าด้วยความร่วมมือด้านพลังงานที่บาหลี เมื่อเดือนกันยายน พ.ศ.2523 คือ

1. ระบบกลไกที่จะเริ่มดำเนินการเมื่อมีการขาดแคลนถึง 20% นั้นสูงเกินไป

2. ระยะเวลาสามสัปดาห์สำหรับคณะรัฐมนตรีเศรษฐกิจที่จะตัดสินใจดำเนินการนั้นนานเกินไป

ประเทศไทยจึงได้เสนอให้จัดตั้งกองทุนสำรองน้ำมันเพื่อความมั่นคงขึ้นในทำนองเดียวกับกองทุนสำรองอาหารเพื่อความมั่นคง

แม้จะไม่มีการทำความตกลงใด ๆ แต่ก็มีการตกลงกันว่าจะนำเรื่องนี้เข้าสู่ที่ประชุมรัฐมนตรีเศรษฐกิจอาเซียนว่าด้วยความร่วมมือด้านพลังงานครั้งที่ 1 ซึ่งนำไปสู่การประชุมครั้งต่อไป

ที่ประชุมรัฐมนตรีเศรษฐกิจอาเซียนเมื่อเดือนตุลาคม พ.ศ.2523 ที่กรุงเทพฯ ตกลงที่จะมอบหน้าที่การพิจารณาเรื่องนี้ให้แก่คณะมนตรีอาเซียนว่าด้วยปิโตรเลียมและในรายงานต่อที่ประชุมรัฐมนตรีเศรษฐกิจ

รัฐมนตรีเหมืองแร่และพลังงานของอินโดนีเซียนำเรื่องที่ได้รับมอบหมายนี้เข้าที่ประชุมประจำปีของคณะมนตรีอาเซียนว่าด้วยปิโตรเลียม ณ เมืองยอร์กจาการ์ตา อินโดนีเซียเมื่อวันที่ 30-31 ตุลาคม 2523 โดยทันทีหลังจากการประชุมรัฐมนตรีเศรษฐกิจอาเซียน

ประเทศไทยในฐานะผู้ประสานงานโครงการภายในคณะมนตรีอาเซียนว่าด้วยปิโตรเลียมรับภาระที่จะเสนอแนวคิดโดยละเอียดในเรื่องการสำรองน้ำมันเพื่อความมั่นคงของอาเซียน ในขณะที่คณะกรรมาธิการเศรษฐกิจของคณะมนตรีอาเซียนว่าด้วยปิโตรเลียมมีหน้าที่เปรียบเทียบแนวคิดนั้นกับหลักการแบ่งปันน้ำมันยามฉุกเฉินของอาเซียน

โดยตระหนักถึงว่า

1. มีความจำเป็นที่จะต้องทำเป็นโครงการในระดับรัฐบาลอย่างเป็นทางการ

2. มีความจำเป็นที่จะต้องมีหลักการเพิ่มเติมเพื่อรับภาระเรื่องสถานการณ์ฉุกเฉินในขั้นรองลงมา และสร้างพื้นฐานที่ยืดหยุ่นและกว้างขวางมากขึ้นของความช่วยเหลือซึ่งกันและกัน และภาระที่เท่าเทียมกันในเรื่องความร่วมมือด้านน้ำมันระหว่างประเทศสมาชิกอาเซียน

ที่ประชุมคณะมนตรีประจำปีของแอสโคปซึ่งมีขึ้นที่กรุงกัวลาลัมเปอร์ วันที่ 22-23 ตุลาคม พ.ศ.2525 ตกลงที่จะส่งมอบข้อเสนอแนะของคณะมนตรีอาเซียนว่าด้วยปิโตรเลียม **ว่าด้วยหลักการแบ่งปันน้ำมัน**ให้แก่ที่ประชุมรัฐมนตรีเศรษฐกิจอาเซียน

ที่ประชุมคณะมนตรีอาเซียนว่าด้วยปิโตรเลียมครั้งที่ 8 ได้พิจารณาแนวคิดว่าด้วยกองทุนสำรองน้ำมันเพื่อความมั่นคงของอาเซียน ซึ่งเสนอโดยคณะกรรมาธิการทำงานเต็มคณะและคณะกรรมาธิการแห่งชาติในคณะมนตรีอาเซียนว่าด้วยปิโตรเลียม

ที่ประชุมรับว่า

แนวความคิดที่เสนอแนะนี้ไม่ต้องการให้มีกองทุนสำรองในแต่ละประเทศสมาชิกอาเซียนโดยทันที

แนวความคิดที่เสนอนี้ตั้งอยู่บนพื้นฐานแนวคิดหลักการแบ่งปันน้ำมันในยามฉุกเฉินที่มีอยู่แล้ว

แนวความคิดที่เสนอนี้ เกี่ยวข้องกับความช่วยเหลือซึ่งกันและกันระหว่างประเทศสมาชิกอาเซียน ในเวลาที่เกิดความยุ่งยากจากความเสียหายของแหล่งผลิตที่มีอยู่ในประเทศหรือนอกประเทศ นอกเหนือไปจากสถานการณ์ฉุกเฉินที่เป็นอยู่ ทั้งนี้ ภายในขอบเขตของหลักการแบ่งปันยามฉุกเฉินที่ระบุถึงภาวะฉุกเฉินของโลก

แนวความคิดที่เสนอนี้เป็นส่วนเพิ่มเติมของโครงการแบ่งปันยามฉุกเฉินที่มีอยู่แล้ว และจะประสานงานกันในยามฉุกเฉินของโลก และภาวะความยุ่งยากที่เกิดขึ้นกับประเทศที่ระบุไว้ข้างต้น

หลักการแบ่งปันน้ำมันยามฉุกเฉินที่กล่าวถึงข้างต้น โดยพื้นฐานหมายถึงการป้องกันภาวะวิกฤติซึ่งเป็นผลจากสถานการณ์ฉุกเฉินของโลก หรือสถานการณ์เมื่อประเทศสมาชิกประเทศหนึ่งซึ่งประสบภัยร้ายแรงจากภัยธรรมชาติ หรือภัยจากน้ำมือมนุษย์ (เช่น แผ่นดินไหว คลังหรือโรงกลั่นน้ำมันระเบิด หรือการหยุดนำเข้าเนื่องจากสงครามหรือวิกฤติการณ์) ไม่อาจแก้ไขสถานการณ์ดังกล่าวได้ ซึ่งถ้าหากสถานการณ์ดำเนินต่อไปจะก่อความเสียหายแก่เศรษฐกิจของประเทศ

<u>หลักการเพิ่มเติม</u>

นอกเหนือจากความจำเป็นที่จะป้องกันความหายนะแล้ว ประเทศสมาชิกอาเซียนยังตระหนักถึงความจำเป็นที่จะต้องให้ความช่วยเหลือซึ่งกันในยามฉุกเฉินในขั้นรองลงมา เช่น ความยุ่งยากในท้องถิ่นอันเกิดจากการเสียหายของการนำเข้าหรือส่งออกในเชิงพาณิชย์ของน้ำมันดิบและหรือผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียม (เช่น เมื่อประเทศ

ผู้นำเข้าประเทศหนึ่งไม่อาจจัดหาสินค้าที่ต้องการได้จากแหล่งปกติ หรือเมื่อมีการลดการส่งออกของประเทศผู้ส่งออกไปยังตลาดของตน) ในสถานการณ์ดังกล่าว ประเทศสมาชิกอาเซียนจะให้ความช่วยเหลือซึ่งกันโดยให้สิทธิพิเศษในการจัดหาหรือซื้อสินค้าแก่ประเทศสมาชิกอาเซียนบนพื้นฐานของบทบัญญัติเพิ่มเติมดังต่อไปนี้

ก. ในกรณีของความยุ่งยากอันเป็นผลมาจากการลดปริมาณการส่งออกหรือนำเข้าอย่างมากมายและกระทันหัน ประเทศที่ได้รับความกระทบกระเทือนจะแจ้งประเทศสมาชิกอื่น ๆ ให้ทราบโดยตรงเพื่อการดำเนินการที่เหมาะสม กฎเกณฑ์และเงื่อนไขต่าง ๆ จะเป็นไปโดยการเจรจากันโดยตรงภายใต้เจตจำนงที่จะช่วยเหลือซึ่งกันและกัน

ข. ประเทศสมาชิกที่ประสบความยุ่งยากจะพยายามแก้ไขสถานการณ์ร้ายแรงนั้นโดยมาตรการทางการค้า ซึ่งเป็นที่ยอมรับกันในยามปกติของชาติตนก่อนที่จะร้องขอความช่วยเหลือตามโครงการนี้

ก. ในกรณีของการลดปริมาณการนำเข้าอย่างมากมายและกระทันหันของประเทศผู้นำเข้าน้ำมันดิบและ/หรือผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียม ประเทศที่มีปริมาณสำรองเกินจะต้องพยายามอย่างดีที่สุดที่จะจัดส่งสินค้าที่จำเป็นให้แก่ประเทศที่ขาดแคลน

"ประเทศที่มีปริมาณสำรองเกิน" หมายถึงประเทศสมาชิกอาเซียนที่มีสินค้ามากเกินความต้องการภายในประเทศ และความต้องการตามสัญญาผูกพัน

ง. ในทำนองเดียวกัน ในกรณีของการลดปริมาณการส่งออกอย่างมากมายและกระทันหันของประเทศผู้ส่งออกน้ำมันดิบ และ/หรือผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียม "ประเทศผู้นำเข้า" ของอาเซียนจะต้องพยายามอย่างดีที่สุดที่จะแบ่งปันสินค้าดังกล่าวโดยให้สิทธิพิเศษในการซื้อสินค้าดังกล่าว โดยคำนึงถึงภาวะของสินค้าของตนและสัญญาที่มีอยู่กับผู้ส่งสินค้าที่มีอยู่

"ประเทศผู้นำเข้า" หมายถึงประเทศสมาชิกอาเซียนที่นำเข้าซึ่งสินค้าที่ต้องการเพื่อสนองความต้องการภายในประเทศ

จ. หน่วยงานระดับบริหาร จะได้แก่บริษัทน้ำมันแห่งชาติของประเทศสมาชิก

<u>แนวคิดเรื่องกองทุนสำรองเพื่อความมั่นคงด้านน้ำมันของอาเซียน</u>

ตามมติของที่ประชุมคณะกรรมาธิการแห่งชาติในคณะมนตรีอาเซียนว่าด้วยปิโตรเลียมครั้งที่ 14 ที่ว่าแนวคิดเรื่องกองทุนสำรองเพื่อความมั่นคงด้านน้ำมันของอาเซียนจะต้องเป็นแนวทางเดียวกัน ความตกลงว่าด้วยกองทุนสำรองเพื่อความมั่นคงด้านอาหาร และยังมีความจำเป็นที่จะต้องอ้างอิงถึงระบบแบ่งปันน้ำมันในยามฉุกเฉินของอาเซียน

ประเทศไทยใคร่เสนอแนวคิดต่อไปนี้ ซึ่งเป็นการรวมการตกลงว่าด้วยกองทุนสำรองเพื่อความมั่นคงด้านอาหารและหลักการแบ่งปันน้ำมันยามฉุกเฉินของอาเซียน

1. วัตถุประสงค์ของ "กองทุนสำรองเพื่อความมั่นคง" คือป้องกันการกระจัดกระจายของสินค้าน้ำมันดิบและ/หรือผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียม มิให้ทำความเสียหายแก่เศรษฐกิจของประเทศสมาชิกอาเซียน กองทุนสำรองเพื่อความมั่นคงด้านน้ำมันของอาเซียน หมายถึงความพยายามร่วมกันที่จะทำให้แน่ใจได้ว่าน้ำมันและ/หรือผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียมจะยังคงมีเสียงจนในยามฉุกเฉินไม่ว่าจะยามขาดแคลนขั้นวิกฤติหรือการผันตลาดโดยพื้นฐานแล้วจะไม่มีค่าใช้จ่ายเพิ่มเติมในการนี้

2. แนวหลักในการดำเนินการคือ เจตจำนงที่จะช่วยเหลือกัน

ก. ในกรณีของ "การขาดแคลนขั้นวิกฤติ" ประเทศที่ผลิตน้ำมันดิบและ/หรือผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียม ได้ผันตลาดมีภาระที่จะจัดส่งสินค้าที่ขาดแคลนให้แก่ประเทศที่ขาดแคลนน้ำมันดิบและ/หรือผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียม

ข. ในกรณีของ "การผันตลาด" ของน้ำมันดิบและ/หรือผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียมในประเทศอาเซียน ประเทศสมาชิกผู้นำเข้าน้ำมันจะต้องใช้สิทธิในการสั่งซื้อแก่ประเทศสมาชิกผู้ประสบภาวะการผันตลาดเป็นลำดับแรก

3. "การขาดแคลนขั้นวิกฤติ" ที่อ้างถึงจะเป็นที่เข้าใจกันว่าหมายถึงภาวะหรือสถานการณ์ที่ประเทศสมาชิกอาเซียนประสบภัยอันตรายที่เกิดจากธรรมชาติหรือการกระทำของมนุษย์อย่างร้ายแรง ไม่สามารถแก้ไขสถานการณ์นั้นได้โดยสินค้าที่ตนมีอยู่ในประเทศ และไม่อาจจัดหาสินค้าที่ต้องการได้โดยการติดต่อค้าขายตามปกติ ซึ่งทำให้ปริมาณสินค้าลดลงต่ำกว่า 80% ของความต้องการภายในประเทศตามปกติ

4. "การล้นตลาด" ที่อ้างถึงจะเป็นที่เข้าใจกันว่าภาวะหรือสถานการณ์ที่ประเทศสมาชิกอาเซียนประสบภาวะการลดลงอย่างฉับพลันของสินค้าออกที่ส่งให้ตลาดส่งออกตามปกติของน้ำมันดิบและ/หรือผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียม ซึ่งทำให้ปริมาณการส่งออกลดลงต่ำกว่า 80% ของระดับปกติ

5. ในกรณีของ "การขาดแคลนขั้นวิกฤติ" ที่อ้างถึง ประเทศอาเซียนที่มีน้ำมันล้นตลาดจะพยายามจัดหาสินค้าที่จำเป็นให้จากปริมาณ 10% ของสินค้าออกแต่ละชนิดของน้ำมันที่ประเทศตนมีอยู่ สินค้าที่จัดส่งให้จะต้องสนองตอบความต้องการของประเทศที่ประสบปัญหาขาดแคลนได้ประมาณ 80% คำร้องขอให้จัดส่งสินค้าเกินกว่าระดับนี้จะกระทำโดยการเจรจาในลักษณะ 2 ฝ่าย

6. ในกรณีของ "การล้นตลาด" ที่อ้างถึงประเทศผู้นำเข้าน้ำมันดิบและ/หรือผลิตภัณฑ์เฉพาะชนิดหนึ่งชนิดใด จะต้องดำเนินมาตรการทุกอย่างเพื่อให้สามารถให้สิทธิแก่ประเทศผู้ส่งออกที่ประสบภาวะล้นตลาดเป็นลำดับแรก เพื่อยกระดับการส่งออกให้ขึ้นถึง 80% ของระดับการส่งออกตามปกติเป็นอย่างน้อย ทั้งนี้ โดยคำนึงถึงความต้องการภายในประเทศผู้นำเข้า ความมั่นคงของอุปทานและข้อผูกพันด้านอุปทานที่มีอยู่ คำร้องขอผลิตภัณฑ์เพื่อให้สนองความต้องการที่เกินกว่า 80% ของปริมาณการส่งออกตามปกติจะกระทำได้โดยการเจรจาในลักษณะ 2 ฝ่าย

7. ในกรณีการขาดแคลนหรือการล้นตลาด ประเทศที่ได้รับการกระทบกระเทือนจะแจ้งต่อประเทศสมาชิกอาเซียนให้ทราบฐานการณ์ฉุกเฉินของตน และ

ปริมาณที่ขาดแคลนหรือค้นตลาด ประเทศสมาชิกอื่น ๆ ของอาเซียนเมื่อได้รับการร้องขอก็จะดำเนินการที่จำเป็นโดยทันทีเพื่อให้แน่ใจได้ว่าสามารถปฏิบัติการได้โดยรวดเร็วและทันต่อเหตุการณ์ ราคา ข้อกำหนด และเงื่อนไข ในการชำระเงินค่าน้ำมันดิบและ/หรือผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียมที่ส่งให้นั้น จะได้ตกลงกันโดยการเจรจาโดยตรงระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้อง ในการดำเนินการนี้ประเทศสมาชิกอาเซียนที่ร้องขอจะต้องแจ้งให้เลขาธิการอาเซียนทราบ คำร้องขอของตนที่มีต่อประเทศอาเซียนอื่น ๆ ทราบ ในเวลาเดียวกับที่มีการร้องขอ เพื่อจะได้แจ้งให้รัฐมนตรีอาเซียนและคณะกรรมาธิการที่เกี่ยวข้องทราบ

8. ในกรณีที่มีประเทศที่ได้รับความกระทบกระเทือนจากภาวะการขาดแคลนหรือค้นตลาดเกินกว่าหนึ่งประเทศ ปริมาณสินค้าที่ระบุไว้จะได้รับการแบ่งปันตามสัดส่วนการบริโภคและการส่งออกตามปกติของประเทศนั้น ๆ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 1

ปริมาณสต๊อก ผลผลิต การนำเข้าและส่งออกข้าวของโลก (หน่วย : ล้านตัน)

	2524/2525	2525/2526	
		คาดคะเนครั้งก่อน	คาดคะเนครั้งหลังสุด
สต๊อก	25.9	24.4	22.9
ผลผลิต (ข้าวเปลือก)	410.9	412.2	404.1
– บังคลาเทศ	20.2	20.5	20.5
– บราซิล	9.3	9.3	9.3
– พม่า	13.6	14.2	14.2
– จีน	143.2	144.0	144.0
– อินเดีย	81.1	81.8	75.1
– อินโดนีเซีย	32.8	32.8	31.8
– ญี่ปุ่น	12.8	13.5	13.5
– เกาหลีใต้	7.0	6.7	6.3
– ปากีสถาน	5.0	5.1	5.1
– ประเทศไทย	19.3	18.8	18.8
– ออสเตรเลีย	0.8	0.8	0.8
– สหรัฐอเมริกา	8.4	7.0	7.1
– อื่น ๆ	57.5	57.8	57.7

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

(หน่วย : ล้านตัน)

	ปีปฏิทิน 2525	ปีปฏิทิน 2526	
		คาดคะเนครั้งก่อน	คาดคะเนครั้งหลังสุด
ปริมาณนำเข้า รวม	12.11	12.22	12.24
– บราซิล	0.17	0.10	0.10
– แคนาดา	0.10	0.10	0.10
– จีนแผ่นดินใหญ่	0.25	0.10	0.10
– คิวบา	0.20	0.20	0.20
– ยุโรปตะวันออก	0.34	0.32	0.32
– ประชาคมยุโรป	1.19	0.86	1.05
– ฮ่องกง	0.36	0.36	0.36
– อินโดนีเซีย	0.60	0.75	0.75
– บังคลาเทศ	0.41	0.35	0.35
– อิรัก	0.47	0.47	0.47
– อิหร่าน	0.60	0.65	0.65
– ไอเวอรีโคสต์	0.35	0.35	0.35
– เกาหลีใต้	0.50	0.20	0.75
– คูเวต	0.11	0.11	0.11
– มาลากาซี	0.35	0.32	0.35
– มาเลเซีย	0.40	0.30	0.35
– เม็กซิโก	0.01	0.01	0.01
– ไนจีเรีย	0.60	0.65	0.65
– เปรู	0.05	0.10	0.10
– ปอร์ตุเกส	0.10	0.07	0.07

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

(หน่วย : ล้านตัน)

	ปีปฏิทิน 2525	ปีปฏิทิน 2526	
		คาดคะเนครั้งก่อน	คาดคะเนครั้งหลังสุด
– ซาอุดีอาระเบีย	0.50	0.50	0.50
– เซเนกัล	0.35	0.35	0.35
– สิงคโปร์	0.22	0.22	0.22
– แอฟริกาใต้	0.13	0.13	0.13
– ศรีลังกา	0.25	0.20	0.20
– ซีเรีย	0.12	0.12	0.12
– สาธารณรัฐอาหรับเอมิเรตส	0.25	0.25	0.25
– รัสเซีย	0.75	1.00	1.00
– เวียตนาม	0.07	0.02	0.02
– อื่น ๆ	2.29	3.03	2.24
ปริมาณส่งออก รวม	12.11	12.22	12.24
– สหรัฐอเมริกา	2.90	2.85	2.85
– อาร์เยนตินา	0.12	0.11	0.12
– ออสเตรเลีย	0.52	0.50	0.50
– พม่า	0.70	0.75	0.75
– จีนแผ่นดินใหญ่	0.60	0.75	0.75
– จีนไต้หวัน	0.25	0.25	0.25
– ประชาคมยุโรป	0.87	0.79	0.80
– อียิปต์	0.02	0.02	0.02

(หน่วย : ล้านตัน)

	ปีปฏิทิน 2525	ปีปฏิทิน 2526	
		คาดคะเนครั้งก่อน	คาดคะเนครั้งหลังสุด
– กิยานา	0.07	0.07	0.07
– อินเดีย	0.55	0.50	0.50
– ญี่ปุ่น	0.40	0.40	0.40
– เกาหลีเหนือ	0.30	0.30	0.30
– เนปาล	0.05	0.10	0.05
– ปากีสถาน	0.90	1.10	1.10
– ฟิลิปปินส์	–	–	–
– ประเทศไทย	3.30	3.30	3.30
– อุรุกวัย	0.22	0.17	0.22
– อื่น ๆ	0.32	0.24	0.24

ที่มา : สำนักงานเลขานุการคณะกรรมการนโยบายข้าว เดือนตุลาคม 2525

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 2

สถิติปริมาณข้าวส่งออกของไทยแยกตามเมืองตราส่ง ตั้งแต่ปี 2523– เดือนสิงหาคม 2525

ปริมาณ : ตัน

เมืองตราส่ง	ปี 2523	ปี 2524	มค.–สค. 2525	มค.–สค. 2524
เอเชีย – ฮ่องกง	127,014	115,613	74,060	77,658
– สิงคโปร์	180,320	157,470	121,571	108,929
– มาเลเซีย	153,858	237,232	311,000	167,844
– บรูไน	17,518	12,501	10,040	7,500
– เกาหลี	14,708	117,417	946	117,207
– ญี่ปุ่น	12,186	80,300	33,587	80,250
– ฟิลิปปินส์	–	–	–	–
– อินโดนีเซีย	644,664	199,580	97,182	142,430
– บังคลาเทศ	–	–	500	–
– ไต้หวัน	3,000	10,871	1,043	10,611
– ลังกา	–	15,500	–	–
– อินเดีย	–	52,413	–	35,359
– เวียดนามใต้	38,900	–	–	–
– สาธารณรัฐประชาชนจีน	18,195	210,744	228,977	140,094
– กัมพูชา	49,029	13,367	–	13,359
– เนปาล	–	969	–	969
รวม	1,259,392	1,223,977	878,906	903,218

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปริมาณ : ตัน

เมืองตราส่ง	ปี 2523	ปี 2524	มค.–สค. 2525	มค.–สค. 2524
ยุโรป – อังกฤษ	756	447	407	264
– เนเธอร์แลนด์	70,814	31,339	13,709	30,115
– เดนมาร์ก	30	87	106	70
– เยอรมัน	4,019	9,950	2,359	8,333
– ฝรั่งเศส	6,408	6,697	5,611	4,685
– เบลเยี่ยม	3,474	820	5,140	210
– อิตาลี	42,797	29,273	12,244	29,273
– นอร์เวย์	52	70	63	50
– ยูโกสลาเวีย	–	–	27,000	–
– รัสเซีย	203,750	277,887	20,500	258,076
– สวิตเซอร์แลนด์	–	4	28	2
– สวีเดน	–	–	127	–
– โปแลนด์	–	7,884	–	7,884
– โรมาเนีย	–	40,000	20,005	40,000
– เช็คโกสโลวาเกีย	–	5,918	3,000	5,918
– อื่น ๆ	11	–	34	–
รวม	332,111	410,376	110,359	385,380
แอฟริกา – มอริเชียส	–	50	12,000	50
– เคนยา	1,850	2,261	450	–
– ทันซาเนีย	20,000	4,790	33,442	–
– อัลจีเรีย	–	–	10,992	–
– โตโก	988	5,000	9,566	–
–	–	–	2,000	–

ปริมาณ : ตัน

เมืองตราส่ง	ปี 2523	ปี 2524	มค.–ธค. 2525	มค.–ธค. 2524
– แซร์	1,400	–	12,027	–
– เชเชลส์	3,025	2,025	–	2,025
– มาดากาซี	–	20,769	227,537	–
– ไนจีเรีย	196,473	198,157	70,067	156,697
– มอริตาเนีย	–	52,602	20,675	19,564
– โมแซมบิค	5,322	9,003	17,743	7,442
– กจิบูติ	–	2,000	2,500	500
– โซมาเลีย	10,985	34,613	46,737	8,650
– เกาะโคโม	–	–	10,500	–
– ซูดาน	–	–	11,750	–
– ตูนิเซีย	–	9,434	–	4,000
– เซเนกัล	328,216	226,494	201,992	185,654
– โกนิเอีย	–	–	126	–
– กานา	–	–	8,954	–
– เรอูนียง	–	1,314	2,173	494
– คาโซเม่ (เบนิน)	–	8,850	21,027	8,850
– แกมเบีย	12,301	17,595	9,564	11,895
– ไอเวอร์รี่โคส	–	157,498	103,977	68,394
– กาโบเวอร์	–	–	1,730	–
– กีเนีย	–	–	6,500	–

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปริมาณ : ตัน

เมืองตราส่ง	ปี 2523	ปี 2524	มค.–สค. 2525	มค.–สค. 2524
– ไลบีเรีย	–	–	5,987	–
– ไนเจอร์	–	811	12,988	–
– แองโกล่า	–	11,413	12,567	7,107
– กาเมอรูน	–	6,652	134,225	–
– เซียราลีออง	–	–	25,592	–
– อื่น ๆ	–	50	–	–
รวม	580,560	771,381	1,035,338	481,322
ตะวันออกกลาง				
– ซาอุดีอาระเบีย	42,774	89,974	68,732	70,379
– อิรัก	53,156	–	–	–
– อิสราเอล	6,389	6,021	7,714	952
– ตุรกี	–	–	50,446	–
– โอมาน	3,825	6,100	5,245	–
– ซีเรีย	10,800	51,200	70,262	51,200
– บาห์เรน	4,705	1,241	1,773	410
– กูไบ	134,869	52,382	10,237	44,246
– กูเวต	725	118	3,949	75
– จอร์แดน	–	–	25,513	–
– อิหร่าน	164,929	348,590	205,812	300,093
– เยเมนใต้	34,091	33,595	15,660	20,366
รวม	456,263	589,221	465,486	487,721

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปริมาณ : ตัน

เมืองท่าส่ง	ปี 2523	ปี 2524	มค.–สค. 2525	มค.–ธค. 2524
ประเทศอื่น ๆ				
– สหรัฐอเมริกา	1,324	6,734	9,592	4,292
– ออสเตรเลีย	274	314	488	194
– ฟิจิ	2,521	1,999	1,824	1,999
– นิวซีแลนด์	44	79	264	54
– แคนาดา	244	915	1,531	507
– ฮาวาย	–	– 18	18	–
– นูเมีย	–	–	13	–
– บราซิล	40,256	61,678	–	61,678
– ชิลี	5,928	–	–	–
– เกาะซามัล	–	18	–	–
– คิวบา	37,805	–	21,000	–
รวม	88,376	71,754	34,730	68,624
รวมทั้งสิ้น	2,716,702	3,066,709	2,524,813	2,326,365

ที่มา : เอกสารสำนักงานเลขานุการคณะกรรมการนโยบายข้าว ตุลาคม 2525

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 3

ส่วนแบ่งการผลิตน้ำมันของโลก ปี 2523 และ ปี 2524

หน่วย : พันตัน

ประเทศ	ปริมาณการผลิต		ร้อยละ	
	ปี 2523	ปี 2524	ปี 2523	ปี 2524
ยอดรวมทั้งสิ้น	3,059,060	2,858,995	100.0	100.0
สหรัฐอเมริกา	482,205	477,000	15.8	16.7
แคนาดา	82,950	75,000	2.7	2.6
เม็กซิโก	106,775	120,000	3.5	4.2
เวเนซูเอล่า	112,855	115,000	3.7	4.0
ประเทศแถบทะเลแคริบเบียนอื่น ๆ	17,852	17,850	0.6	0.6
กลุ่มประเทศลาตินอเมริกา	57,615	58,800	1.9	2.1
อังกฤษ	80,468	89,000	2.6	3.1
ประเทศยุโรปตะวันตก	37,168	35,670	1.2	1.3
โซเวียตรัสเซีย	603,000	609,000	19,7	21.3
ประเทศยุโรปตะวันออก	22,032	21,850	0.5	0.8
ไนจีเรีย	101,750	68,000	3.3	2.4
ลิเบีย	89,935	55,000	2.8	–
ประเทศอาฟริกาอื่น ๆ	80,113	69,740	2.6	4.3
ซาอุดิอาระเบีย	496,360	490,000	16,2	17,1
อิหร่าน	76,600	65,000	2.5	2.3
คูเวต	81,440	58,000	2.7	2.0
อาบูดาบี	64,595	55,000	2.1	1.9
อิรัก	130,000	44,000	4.2	1.5
อียิปต์	30,083	32,500	1.0	1.1
ประเทศตะวันออกกลางอื่น ๆ	68,377	67,300	2.3	2.5
สาธารณรัฐประชาชนจีน	105,950	100,000	3.5	3.5
อินโดนีเซีย	78,540	79,000	2.6	2.8
ประเทศเอเชียอื่น ๆ	56,377	56,285	1.8	1.9

ที่มา : Petroleum Economist January 1982.

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 4

ปริมาณการสำรองน้ำมันของโลก ปี 2524 หน่วย : บาร์เรล

ประเทศ	ปริมาณสำรอง	ประเทศ	ปริมาณสำรอง
ออสเตรเลีย	2,360,000,000	ซีเรีย	1,940,000,000
บรูไน	1,710,000,000	ตุรกี	110,000,000
พม่า	30,000,000	อัลจีเรีย	8,200,000,000
ไต้หวัน	9,000,000	อังเกล่า – คาบินดา	1,200,000,000
อินเดีย	2,580,000,000	คาเมอรูน	200,000,000
อินโดนีเซีย	9,500,000,000	คองโก	660,000,000
ญี่ปุ่น	52,000,000	อียิปต์	2,900,000,000
มาเลเซีย	3,000,000,000	กาบอน	450,000,000
นิวซีแลนด์	173,000,000	กานา	6,300,000
ปากีสถาน	196,500,000	ไอวอรี โคสต์	50,000,000
ฟิลิปปินส์	2,000,000	ลิเบีย	23,000,000,000
ออสเตรีย	130,000,000	มารอคโค	75,000
เดนมาร์ก	475,000,000	ไนจีเรีย	16,700,000,000
ฝรั่งเศส	40,000,000	ตูนิเซีย	1,652,000,000
เยอรมันตะวันตก	450,000,000	แซร์	130,000,000
กรีซ	150,000,000	อาร์เยนตินา	2,457,000,000
อิตาลี	640,000,000	บาร์บาโดส	837,000
เนเธอร์แลนด์	285,000,000	โบลิเวีย	112,000,000
นอร์เวย์	5,500,000,000	บราซิล	1,300,000,000
สเปน	350,000	ชิลี	400,000,000
อังกฤษ	14,800,000,000	โคลัมเบีย	800,000,000
ยูโกสลาเวีย	265,000,000	เอควาดอร์	700,000,000

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปริมาณการสำรองน้ำมันของโลก ปี 2524 หน่วย : บาร์เรล

ประเทศ	ปริมาณสำรอง	ประเทศ	ปริมาณสำรอง
อาบูดาบี	29,000,000,000	กัวเตมาลา	20,000,000
บาห์เรน	225,000,000	เม็กซิโก	44,000,000,000
Divided Zone	6,060,000,000	เปรู	650,000,000
คูเวต	1,400,000,000	ตรินิแดดและโทบาโก	700,000,000
อิหร่าน	57,500,000,000	เวเนซูเอลา	17,950,000,000
อิรัก	30,000,000,000	สหรัฐอเมริกา	26,400,000,000
อิสราเอล	1,000,000	แคนาดา	6,400,000,000
คูเวต	64,900,000,000	สาธารณรัฐประชาชนจีน	20,500,000,000
โอมาน	2,340,000,000	โซเวียตรัสเซีย	63,000,000,000
กาตาร์	3,385,000,000	ประเทศคอมมิวนิสต์อื่น ๆ	2,800,000,000
ซาอุดีอาระเบีย	165,000,000,000	ยอดรวมทั้งสิ้น	648,524,712,000
ซาราห์	10,000,000		

ที่มา : International Petroleum Encyclopedia 1981.

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 5
ประเทศไทย

ปริมาณการผลิต การนำเข้า และการจำหน่ายน้ำมันเชื้อเพลิง

ปี 2524

ปริมาณ : ล้านลิตร

ลำดับที่	ชนิดน้ำมัน	ปริมาณการผลิตได้จริงของโรงกลั่นน้ำมัน (1)	ปริมาณการนำเข้าจริงของผู้ค้าและโรงกลั่น (2)	รวมปริมาณ (1)+(2) (3)	ปริมาณการจำหน่ายของผู้ค้าน้ำมัน (4)	ผลต่างระหว่างปริมาณการผลิตได้จริง+การนำเข้าจริงกับปริมาณการจำหน่าย	
						ล้านลิตร -น้อยกว่า +มากกว่า	ร้อยละ
1.	น้ำมันเบนซินธรรมดา	956.723	43.463	1,00.186	989.337	- 10.849	- 1.10
2.	น้ำมันเบนซินชนิดพิเศษ	881.024	223.282	1,104.306	1,086,007	- 18.299	- 1.68
3.	น้ำมันก๊าด	364.538	37.839	402.377	401.233	- 1.144	- 0.29
4.	น้ำมันดีเซลหมุนเร็ว	2,681.601	1,160.358	3,841.959	3,871.700	+ 29.741	+ 0 77
5.	น้ำมันดีเซลหมุนช้า	74.020	-	74.020	71.316	- 2.704	- 3.79
6.	น้ำมันอากาศยานชนิดออกเทน 100/130	-	-	-	13.227	-	-
7.	น้ำมันอากาศยานชนิด เจ.พี.1 และเจ.พี. 4	944.612	82.784	1,027.396	997.883	- 29.513	- 2.96
8.	น้ำมันเตา	2,705,848	975.912	3,681.760	3,978,760	+ 296.488	+ 7.45
	รวม	8,608.366	2,523.638	11,132.004	11,408.951	- 276.947	- 2.43
9.	ก๊าซหุงต้ม (ปริมาณ : ล้าน ก.ก.)	149,140	90.165	239.305	219,404	- 19.901	- 9.07
10.	ผลิตภัณฑ์ยางมะตอย (ปริมาณ : ล้าน ก.ก.)	136.362	-	136.362	151.733	+ 15.371	+ 11.27
	รวม	285.502	90.165	375.667	371.137	+ 4.53	- 1.22

ที่มาของข้อมูล : ฝ่ายน้ำมันเชื้อเพลิง กองชั่งตวงวัด กรมทะเบียนการค้า กระทรวงพาณิชย์

หมายเหตุ : ปริมาณน้ำมันปิโตรเลียมดิบที่ใช้ในการผลิตปี 2524 จำนวน 9,343.204 ล้านลิตร ปริมาณที่นำเข้าจริงปี 2524 จำนวน 9,637.257 ล้านลิตร ปริมาณที่นำเข้าจริงต่ำกว่าปริมาณที่ใช้ในการผลิต เป็นจำนวน 294.053

ตารางที่ 6

เปรียบเทียบปริมาณนำเข้าน้ำมันเชื้อเพลิงของประเทศไทย ปี 2524 กับปี 2523

ปริมาณ : ล้านลิตร

ลำดับที่	ชนิดน้ำมัน	ปี 2524	ปี 2523	การเปลี่ยนแปลง	
				ล้านลิตร	ร้อยละ
1	น้ำมันเบนซินชนิดธรรมดา	43.463	134.889	- 91.426	- 67.78
2	น้ำมันเบนซินชนิดพิเศษ	223.282	301.496	- 78.214	- 25.94
3	น้ำมันก๊าด	37.839	7.594	30.245	398.27
4	น้ำมันดีเซลหมุนเร็ว	1,160.358	1,538.583	- 378.225	- 24.58
5	น้ำมันอากาศยานชนิดออกเทน 100/130	-	9.615	-	-
6	น้ำมันอากาศยานชนิด เจ.ที.1	82.784	182.015	- 99.231	- 54.52
7	น้ำมันเตา	975.912	1,527.406	- 551.494	- 56.51
	รวม	2,523.638	3,701.598	-1,177.960	- 31.82
8	ถ่านหินลิกไนต์ (ปริมาณ : ล้าน ก.ก.)	90.165	70.466	19.699	27.96
9	น้ำมันปิโตรเลียมดิบ	9,637.257	9,848.675	- 211.418	- 2.15

ที่มาของข้อมูล : ฝ่ายน้ำมันเชื้อเพลิงกองชั่งตวงวัด

กรมทะเบียนการค้า กระทรวงพาณิชย์

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 7

เปรียบเทียบปริมาณน้ำมันเชื้อเพลิงที่ผลิตได้ของประเทศไทยใน ปี 2524 กับปี 2523 ปริมาณ : ล้านลิตร

ลำดับที่	ชนิดน้ำมัน	ปี 2524	ปี 2523	การเปลี่ยนแปลง	
				ล้านลิตร	ร้อยละ
1	น้ำมันเบนซินชนิดธรรมดา	956.723	908.073	48.650	5.36
2	น้ำมันเบนซินชนิดพิเศษ	881.024	922.251	- 41.227	- 4.47
3	น้ำมันก๊าด	364.538	285.311	79.227	27.77
4	น้ำมันดีเซลหมุนเร็ว	2,681.601	2,682.323	- 0.722	- 0.03
5	น้ำมันดีเซลหมุนช้า	74.020	108.322	- 34.302	-31.67
6	น้ำมันอากาศยานชนิด เจ.พี.1	883.591	749.289	134.302	17.92
7	น้ำมันอากาศยานชนิด เจ.พี.4	61.021	37.400	23.621	63.16
8	น้ำมันเตา	2,705.848	2,572.141	133.707	5.20
	รวม	8,608.366	8,265.110	343.256	4.15
9	ก๊าซหุงต้ม (ปริมาณ : ล้าน ก.ก.)	149.140	132.436	16.704	12.61
10	ผลิตภัณฑ์ยางมะตอย (ปริมาณ : ล้าน ก.ก.)	136.362	106.716	29.646	27.78
	รวม	285.502	239.152	46.350	19.38
11	ปริมาณน้ำมันปิโตรเลียมดิบที่ใช้ในการผลิต	9,343.204	9,093.656	249.548	2.74

ที่มาของข้อมูล : ฝ่ายน้ำมันเชื้อเพลิงกองชั่งตวงวัด

กรมทะเบียนการค้า กระทรวงพาณิชย์

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 8

เปรียบเทียบปริมาณการจำหน่ายน้ำมันเชื้อเพลิงของประเทศไทย ปี 2524 กับปี 2523 ปริมาณ : ล้านลิตร

ลำดับที่	ชนิดน้ำมัน	ปี 2524	ปี 2523	การเปลี่ยนแปลง	
				ล้านลิตร	ร้อยละ
1	น้ำมันเบนซินชนิดธรรมดา	989.337	1,022.297	- 32.960	- 3.22
2	น้ำมันเบนซินชนิดพิเศษ	1,086.007	1,232.032	- 146.025	- 11.85
3	น้ำมันก๊าด	401.233	304.811	96.422	31.63
4	น้ำมันดีเซลหมุนเร็ว	3,871.700	4,108.319	- 236.619	- 5.76
5	น้ำมันดีเซลหมุนช้า	71.316	91.544	- 20.228	- 22.10
6	น้ำมันอากาศยานชนิดออกเทน 80/87	-	0.114	-	-
7	น้ำมันอากาศยานชนิดออกเทน 100/130	13.227	17.678	- 4.451	- 25.18
8	น้ำมันอากาศยานชนิด เจ.ที.1	949.476	891.422	58.054	6.51
9	น้ำมันอากาศยานชนิด เจ.ที.4	48.407	35.096	13.311	37.93
10	น้ำมันเตา	3,978.248	3,904.052	74.196	1.90
11	ก๊าซหุงต้ม (ปริมาณ : ล้าน ก.ก.)	219.404	181.304	38.100	21.01
12	ผลิตภัณฑ์ยางมะตอย (ปริมาณ : ล้าน ก.ก.)	151.733	145.644	6.089	4.18

ที่มาของข้อมูล : ฝ่ายน้ำมันเชื้อเพลิงกองชั่งตวงวัด
กรมทะเบียนการค้า กระทรวงพาณิชย์

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 9

ตารางแสดงราคาน้ำมันที่อินโดนีเซียขายปี 1970 - 1981

(หน่วย เหรียญอเมริกันต่อ 1 บาร์เรล)

ราคาที่ประกาศ (Official Selling Prices)

วันเดือนปี	น้ำมันชนิด Minas	น้ำมันชนิด Ardjuma	น้ำมันชนิด Attaka	น้ำมันชนิด Cinta	น้ำมันชนิด Walio
1970	1.70				
1971, 1 เมษายน	2.21				
1 ตุลาคม	2.26				
1972, 1 เมษายน	2.96				
1973, 1 เมษายน	3.73				
1 ตุลาคม	4.75				
1 พฤศจิกายน	6.00				
1974, 1 มกราคม	10.80				
1 เมษายน	11.70				
1 กรกฎาคม	12.60				
1975, 1 ตุลาคม	12.80				
1977, 1 มกราคม	13.55	13.70	14.10	13.15	13.00
1979, 1 มกราคม	13.90	14.40	14.95	13.50	13.65
1 เมษายน	15.65	16.45	17.00	15.20	15.40
1 พฤษภาคม	16.15	17.20	18.00	15.70	16.00
15 มิถุนายน	18.25	19.70	21.00	17.75	17.95
15 กรกฎาคม	21.12	21.56	23.50	21.01	20.86
17 พฤศจิกายน	23.50	23.50		23.50	23.50
17 ธันวาคม	25.50	26.00	27.90	25.40	25.30
1980, 1 มกราคม	27.50	28.95	30.25	27.00	27.20
4 กุมภาพันธ์	29.50	30.95	32.25	29.00	29.20
20 พฤษภาคม	31.50	32.95	34.25	31.00	31.20
1981, 1 มกราคม	35.00	36.45	37.75	34.50	35.00

ที่มา : "Organization of the Petroleum Exporting Countries" Annual Statistical Bulletin 1980.

ตารางที่ 10

ตารางแสดงปริมาณการส่งออกน้ำมันดิบของอินโดนีเซีย

Indonesia's Crude Oil Exports, 1975 - 1980

Thousand Barrels per Day

Destination	1980	1979	1978	1977	1976	1975
NORTH AMERICA	313.0	330.3	433.5	487.2	496.3	353.8
of which:						
United States	313.0	330.3	433.5	485.2	496.3	353.8
LATIN AMERICA	87.2	69.4	153.6	113.3	139.2	124.2
of which						
Trinidad and Tobago	68.6	69.4	119.3	102.0	122.5	103.4
WESTERN EUROPE	4.6	7.3	24.8	22.5	11.2	2.1
of which:						
France	2.1	2.2	6.1	7.7	2.6	-
Italy	2.5	1.2	-	-	-	-
Netherlands	-	3.0	18.7	14.8	8.6	-
ASIA AND FAR EAST	601.6	694.8	641.7	701.1	578.6	514.6
of which:						
Japan	563.4	644.7	567.4	634.8	532.4	488.4
Philippines	18.3	22.0	31.4	28.6	22.6	15.4
Singapore	11.4	16.4	25.8	23.5	13.0	0.9
OCEANIA	28.2	21.2	14.6	1.6	2.1	-
of which:						
Australia	25.7	17.2	14.6	1.6	2.1	-
TOTAL	1,034.6	1,123.0	1,266.2	1,325.7	1,227.4	994.7

ที่มา : "Organization of the Petroleum Exporting Countries" Annual Statistical Bulletin 1980.

ตารางที่ 11
ตารางแสดงปริมาณการส่งออกน้ำมันสำเร็จรูปของอินโดนีเซีย

Indonesia's Exports of Refined Products, 1975 - 1980
Thousand Barrels per Day

Destination	1980[a]	1979[a]	1978[a]	1977	1976	1975
NORTH AMERICA	..	..	..	23.1	4.3	15.3
of which:						
United States				23.1	4.3	15.3
LATIN AMERICA	..	..	..	0.7	-	1.8
WESTERN EUROPE	..	..	..	0.3	-	10.5
of which:						
Italy				0.3	-	-
Netherlands				-	-	9.4
AFRICA	..	..	..	-	-	-
ASIA AND FAR EAST	..	..	..	123.1	94.7	72.8
of which:						
Japan				99.2	84.6	60.3
Malaysia and Singapore				13.9	3.7	6.1
Thailand				0.5	-	-
Hong Kong				0.6	1.0	1.2
OCEANIA	..	..	..	-	0.1	-
TOTAL	162.6	146.9	118.6[b]	147.2	99.1	100.4

a/ Exports by destination are not available.

b/ January to November.

ที่มา : "Organization of the Petroleum Exporting Countries" Annual Statistical Bulletin 1980.

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 12

ตารางแสดงปริมาณการส่งออกน้ำมันดิบและน้ำมันสำเร็จรูปของอินโดนีเซีย

Indonesia's Exports of Crude Oil and Refined Products, 1975 - 1980

Thousand Barrels per Day

Destination	1980[a/]	1979[a/]	1978[a/]	1977	1976	1975
NORTH AMERICA	313.0	330.3	433.5	510.3	500.6	369.1
of which:						
United States	313.0	330.3	433.5	508.7	500.6	369.1
LATIN AMERICA	87.2	69.4	153.6	114.0	139.2	126.0
WESTERN EUROPE	4.6	7.3	24.8	22.8	11.2	12.6
of which:						
Italy	2.5	1.2	-	0.3	-	-
Netherlands	-	3.9	18.7	14.8	8.6	9.4
ASIA AND FAR EAST	601.6	694.8	641.7	824.2	673.3	587.4
of which:						
Japan	563.4	644.7	567.4	734.0	617.0	548.7
Malaysia and Singapore	11.4	16.4	25.8	37.4	16.7	7.0
Philippines	18.3	22.0	31.4	29.1	23.3	17.5
Thailand	0.8	0.8	0.1	0.5	-	-
OCEANIA	28.2	21.2	14.6	1.6	2.2	-
Total	1,034.6	1,123.0	1,268.2	1,472.9	1,326.5	1,095.1
Refined Products	162.6	146.9	118.6[b/]	147.2[c/]	99.1[c/]	100.4[c/]
TOTAL	1,197.2	1,269.9	1,386.8	1,472.9	1,326.5	1,095.1

a/ Refined products' exports by destination are not available.

b/ January to November.

c/ Included above.

ที่มา : "Organization of the Petroleum Exporting Countries" Annual Statistical Bulletin 1980.

ตารางที่ 13

แหล่งนำเข้าน้ำมันและเปอร์เซนต์การนำเข้าน้ำมันของเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

SOUTH EAST ASIAN OIL IMPORTS BY GEOGRAPHICAL REGION
(Volumes in 10^{6} m.t.)

From	Year	Volume	% of Total Imports
Middle East	1978	79.6	87
	1979	86.7	88
Africa	1978	0.3	*
	1979	0.6	1
South Asia	1978	-	-
	1979	0.5	1
South East Asia	1978	-(?)	-(?)
	1979	-(?)	-(?)
Japan	1978	0.5	1
	1979	0.4	-
Australiasia	1978	0.5	1
	1979	-	-
C.P.E.s**	1978	10.2	11
	1979	9.0	9
Other	1978	0.3	*
	1979	0.8	1
Total Imports	1978	91.4	100
	1979	93.0	100

Source: B.P. Statistical Review of the World Oil Industry (London: The British Petroleum Co. Ltd., 1978, 1979).

* Less than one percent.

** Centrally Planned Economics.

(?) Does not conform to other data. See Table 2 (b)

ตารางที่ 14

อัตราการบริโภคน้ำมันและก๊าซของอาเซียน

ASEAN : OIL AND GAS CONSUMPTION, 1978, 1979

(Percent)

	As % of Total Energy				Net Oil Imports as % of Oil Used	
	Oil		Gas			
	1978	1979	1978	1979	1978	1979
Indonesia	81	78	17	20	-	-
Malaysia	87	88	9	11	-	-
Philippines	96	95	0	0	100	90
Singapore	100	100	0	0	100	100
Thailand	97	94	0	0	100[a]	100[a]

Source : Based on data in United Nations, 1979 Yearbook of World Energy Statistics (New York : 1981).

[a]Thailand's Oil production is negligible.

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 15

ปริมาณการส่งออกน้ำมันของอินโดนีเซียและมาเลเซียสู่ประเทศอาเซียน

INDONESIAN AND MALAYSIAN OIL EXPORTS TO ASEAN

(10^6 m.t.)

Importer	Indonesian Export[a]		Malaysian Exports[b]	
	1979	1980	1978	1979[c]
Philippines	1.10	0.83	0.20	0.44
Singapore	0.86	0.49	0.61	1.83
Thailand	0.04	0.04	0.49	0.44
Total ASEAN	2.00	1.36	1.30	2.71
World	56.27	51.84	9.15	11.58
(ASEAN as % of World)	(3.6)	(2.6)	(14.2)	(23.4)

Source : [a] Based on Pertamina data reported in Petroleum News S.E.A., March 1981, p.7. [b] Based on Malaysian Government data given in Petroleum Economist, June 1980, p. 246. [c] Estimated from Petroleum Economist data.

ตารางที่ 16

ตารางแสดงปริมาณการสำรองพลังงานและทรัพยากรของอาเซียน

ENERGY RESERVES AND RESOURCES IN ASEAN

	Petroleum		Natural Gas		Coal		Hydro-power	Shale Oil	Geothermal Power	
	Reserves[a] 1/1/81	Potential Resources Recoverable[b]	Reserves[a] 1/1/81	Potential Resources Recoverable[b]	Reserves	Geological Resources[a]	Assessed	Resources	Installed Generating Capacity	Planned Capacity
	(10^6bbl) (1)	(10^6bbl) (2)	(10^9cu. ft.) (3)	(10^9cu.ft.) (4)	(10^6mt) (5)	(10^6mt) (6)	(10^6mtce) (7)	(10^6bbl) (8)	(MW) (9)	(MW) (10)
Indonesia	9,500	C	23,500	B	1,430	3,723	923	-	-	8,000
Malaysia	3,000	C	15,000	C	N.A.	75	140	-	-	
Philippines	20	C	10	C	150	550	121	-	3	892(1988)
Singapore	-	E	-	C	-	-	-	-	-	
Thailand	0.2	D	8,000	D	N.A.	78	412	817	-	

Source : Siddayao (in press 1982).

[a] The term "reserves" refers to that subset of "resources" (see footnote b) that not only has been identified by geological or engineering methods but can also be exploited at a profit and can be legally extracted at the time of reporting (see Figure 1 also).

[b] The term "resources" refers to concentrations of a mineral discovered, undiscovered, and surmised to exist in such form that extraction is currently or potentially feasible.

ตารางที่ 17

อัตราการผลิตน้ำมันและก๊าซของอาเซียน

OIL AND GAS PRODUCTION IN ASEAN

	Total			Offshore		
	1977	1979	1980	1977	1979	1980
			Oil (10^6 bbl.)			
Indonesia	616.8	584.0	573.0	215.7	136.8(?)	194.6
Malaysia	69.4	98.6	102.2	65.0	98.6	102.2
Philippines	-	5.5	5.1	-	5.5[a]	5.1[a]
Thailand	...	...	...	0	0	0
ASEAN Total	686.2	688.1	680.3	280.7	240.9	301.9
(% of World)	(3.2)	(2.4)	(3.1)	(6.7)	(5.3)	(6.0)
World	21,727.6	28,444.7	21,781.9	4,173.3	4,559.6	4,995.9
			Gas (10^9 c.f.)			
Indonesia	200.0[b]	1,048.9[c]	1,072.4[c]	227.0	160.3	160.6
Malaysia	32.8[b]	37.3[c]	41.0[c]	32.0[d]	37.0[d]	41.0[d]
ASEAN Total	232.8	1,086.2	1,113.4	259.0	197.3	201.6
(% of World)	(0.4)	(2.0)	(2.0)	(1.21)	(0.8)	(0.7)
World	51,394.1	55,542.0	56,793.0	18,285.6	25,668.5	27,838.0

Source: Oil totals from Oil & Gas Journal year-end issues; gas totals from U.S. Department of Energy (1979) and Petroleum Economist, August issues; offshore data from Offshore, June 20, 1981.

[a] Oil & Gas Journal data

[b] Marketed production (DOE data).

[c] Recomputed from cubic meters; Malaysian figure adjusted upwards by author.

[d] Estimated by author. There is virtually no onshore oil production and gas output is oil-related.

(?) Unexplained drop. ... Negligible.

ประวัติผู้เขียน

นางสาวพรรณพิมล สุวรรณพงศ์ เกิดเมื่อวันที่ 21 พฤศจิกายน พ.ศ. 2500 ที่จังหวัดนครราชสีมา สำเร็จการศึกษามัธยมศึกษาตอนปลายจากโรงเรียนเขมะสิริอนุสรณ์ เมื่อปีการศึกษา 2517 สำเร็จการศึกษาปริญญาตรีศิลปศาสตรบัณฑิต (รัฐศาสตร์) เกียรตินิยมอันดับสอง จากคณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง เมื่อปีการศึกษา 2520 เข้าศึกษาต่อสาขาวิชาความสำคัญระหว่างประเทศ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อปีการศึกษา 2521 ปัจจุบันรับราชการอยู่ที่กระทรวงการต่างประเทศ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย